

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 23 december 2014

1194/2014

Lag

om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

Utfärdad i Helsingfors den 19 december 2014

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

AVDELNING I

ALLMÄNT

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om kreditinstituts och värdepappersföretags, nedan *institut*, beredskap för resolution, ställande under resolutionsförvaltning av institut som råkat i finansiella svårigheter, resolutionsåtgärder, omorganisering av verksamheten, befogenheter för myndigheten för finansiell stabilitet, skyddsåtgärder för aktieägare och borgenärer, koncernresolution och om erkännande av resolutionsförfaranden i tredjeländer. I lagen föreskrivs dessutom om statsrådets rätt att för viss tid begränsa verksamheten på den finländska finansmarknaden samt finansmarknadsaktörernas verksamhet.

Bestämmelserna om institut i 4—18 kap. ska i samband med resolution av institut dessutom tillämpas på

1) finansiella holdingföretag som är moderföretag för institut, på blandade finansiella holdingföretag och på holdingföretag med blandad verksamhet, samt på

2) dotterföretag till institut eller till sådana företag som avses i 1 punkten, om de är finansiella institut.

Bestämmelserna i 15 kap. ska dessutom tillämpas på filialer som tredjeländers institut har etablerat i Finland.

Denna lag ska tillämpas om inte något annat följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010, nedan *EU:s resolutionsförordning*, eller av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden, nedan *fördraget*.

RP 175/2014
EkUB 20/2014
RSv 191/2014

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU; (32014L0059); EUT L 173, 12.6.2014, s. 190

2 §

Myndigheten för finansiell stabilitet

De myndighetsuppgifter vid resolution av institut och resolutionsplanering som avses i denna lag hör till Verket för finansiell stabilitet, nedan *verket*, som avses i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014), nedan *verklagen*, om inte något annat följer av EU:s resolutionsförordning eller särskilt föreskrivs i denna lag.

Planeringsuppgifterna i samband med en koncernresolution ska skötas av verket, om koncernens moderföretag är ett finländskt företag som inte är dotterföretag till ett moderföretag som är beläget i en annan EES-stat och om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag.

De uppgifter som vid en koncernresolution enligt 4—14 kap. ska skötas av myndigheten för finansiell stabilitet hör till verket, om kreditinstitutet eller värdepappersföretaget eller dess moderföretag enligt 1 § 2 mom. 1 punkten är ett finländskt företag som inte är dotterföretag till ett moderföretag som är beläget i en annan EES-stat och om inte något annat föreskrivs nedan i denna lag.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *kreditinstitut* kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen (610/2014),
- 2) *värdepappersföretag* värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster (747/2012), som bedriver handel med finansiella instrument för egen räkning eller säkerställer emissioner,
- 3) *finansiellt institut* ett finansiellt institut enligt artikel 4.1.26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan *EU:s tillsynsförordning*,
- 4) *moderföretag* ett moderföretag enligt 1 kap. 6 § i bokföringslagen (1336/1997),
- 5) *dotterföretag* ett dotterföretag enligt 1 kap. 6 § i bokföringslagen,
- 6) *koncern* ett moderföretag och dess dotterföretag,

7) *grupp* en företagsgrupp som består av kreditinstitut eller värdepappersföretag samt deras moderföretag enligt 1 § 2 mom. 1 punkten och dotterföretag enligt 2 punkten i det momentet,

8) *finansiellt holdingföretag* ett sådant holdingföretag inom finanssektorn som avses i artikel 4.1.20 i EU:s tillsynsförordning,

9) *blandat finansiellt holdingföretag* ett sådant blandat finansiellt holdingföretag inom finanssektorn som avses i artikel 4.1.21 i EU:s tillsynsförordning,

10) *holdingföretag med blandad verksamhet* ett sådant holdingföretag med blandad verksamhet som avses i artikel 4.1.22 i EU:s tillsynsförordning,

11) *moderföretag för en grupp* kreditinstitut och värdepappersföretag som är moderföretag till ett annat kreditinstitut eller värdepappersföretag eller till ett dotterföretag enligt 1 § 2 mom. 2 punkten, samt moderföretag till ett kreditinstitut eller värdepappersföretag enligt 1 punkten i det momentet,

12) *dotterföretag till en grupp* ett dotterföretag enligt 1 § 2 mom. 2 punkten till ett moderföretag enligt 11 punkten,

13) *resolutionsverktyg* åtgärder enligt 7 kap. 2 §,

14) *resolutionsbefogenheter* verkets befogenheter enligt 12 kap.,

15) *EES-stat* en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

16) *tredjeland* en stat utanför EES-området,

17) *tredjeländers kreditinstitut* utländska kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen,

18) *tredjeländers värdepappersföretag* utländska värdepappersföretag enligt 1 kap. 9 § i lagen om investeringstjänster,

19) *filial* en filial enligt 1 kap. 13 § i kreditinstitutslagen,

20) *betydande filial* en filial som är belägen i en annan EES-stat än Finland och anses vara betydande i den staten,

21) *koncernresolution* samtidig tillämpning av resolutionsverktyg på institut och företag som hör till samma grupp,

22) *resolution* tillämpning av resolutionsverktyg i institut som avses i 1 § för att uppnå syften som nämns i 6 §,

23) *resolutionsfond* den resolutionsfond som avses i 4 kap. i verklagen,

24) *extraordinärt offentligt finansiellt stöd* sådant statligt stöd som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt och som beviljas för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solven-sen hos ett institut eller ett annat företag som avses i 1 § 2 mom. samt sådant annat offentligt övernationellt finansiellt stöd som om det beviljades på nationell nivå skulle betraktas som statligt stöd,

25) *behörig myndighet* en behörig myn-dighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i EU:s tillsynsförordning och Europeiska cen-tralbanken i fråga om de särskilda uppgifter som tilldelas den enligt rådets förordning (EU) nr 1024/2013 om tilldelning av sär-skilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditin-stitut, nedan *SSM-förordningen*.

I denna lag avses med *finansiella avtal*

1) värdepappersavtal, inbegripet

a) avtal om köp, försäljning eller lån av ett värdepapper, en grupp eller ett index av värdepapper,

b) optioner på ett värdepapper eller en grupp eller ett index av värdepapper,

c) återköps- eller omvända återköpstrans-aktioner för ett sådant värdepapper, en sådan grupp eller ett sådant index,

2) råvaruavtal, inbegripet

a) avtal om köp, försäljning eller lån av en råvara, en råvarugrupp eller ett råvaruindex för framtida leverans,

b) optioner på en råvara eller råvarugrupp eller ett råvaruindex,

c) återköps- eller omvända återköpstrans-aktioner för en sådan råvara eller råvarugrupp eller ett sådant råvaruindex,

3) *future- och terminavtal*, inbegripet avtal om inköp, försäljning eller överföring av en råvara eller en egendom av någon annan art, tjänst, rättighet eller intresse för ett fastställt pris vid ett framtida datum, frånräknat råva-ruavtal

4) *swappavtal*, inbegripet

a) swappar och optioner avseende ränte-satser, avista- eller andra växelkurser, valuta, aktieindex eller aktier, skuldindex eller skuld, råvaruindex eller råvaror, väder, utsläpp eller inflation,

b) *totalavkastningsswappar*, *kredits-preadsswappar* eller *kreditswappar*,

c) varje avtal eller transaktioner som lik-nar dem som avses i underpunkt a eller b och som är föremål för återkommande handel på swapp- eller derivatmarknaderna,

5) avtal om interbanklån där lånetiden är tre månader eller mindre,

6) *ramavtal* för något av de avtal eller överenskommelser som avses i underpunk-terna 1—5.

Vad som i denna lag föreskrivs om koncer-ner och grupper ska också tillämpas på sam-manslutningar som avses i lagen om en sam-manslutning av inlåningsbanker (599/2010). Vad som i denna lag föreskrivs om koncer-ners och gruppers moderföretag ska också tillämpas på en sammanslutnings centralinsti-tut. Vad som i denna lag föreskrivs om dot-terföretag ska också tillämpas på medlemsin-stitut och på andra företag som hör till sam-manslutningen än centralinstitutet.

Utöver det som föreskrivs ovan i 1 § avses med institut i 4—14 kap. ett institut under resolution och företag som hör till samma grupp som detta.

Användning av stabilitetsavgifter som av-ses i 4 kap. i verklagen är inte extraordinärt offentligt finansiellt stöd.

4 §

Europeiska unionens lagstiftning och Europeiska bankmyndigheten

I denna lag avses med

1) *resolutionsdirektivet* Europaparlamen-tets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrät-tande av en ram för återhämtning och resolu-tion av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rå-dets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förord-ningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012,

2) *Europeiska banktillsynsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en euro-peisk tillsynsmyndighet (Europeiska bank-

myndigheten), om ändring av beslut 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG,

3) *kreditinstitutsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG,

4) *Europeiska bankmyndigheten* Europeiska bankmyndigheten som avses i Europeiska banktillsynsförordningen.

5 §

Europeiska unionens tekniska standarder

Resolutionsbestämmelser finns, utöver i denna lag, i de tekniska standarder som avses i resolutionsdirektivet och antagits genom Europeiska kommissionens, nedan *kommisionen*, förordning eller beslut.

6 §

Lagens syften och allmänna tillämpningsprinciper

Verket ska vid tillämpning av denna lag beakta följande allmänna resolutionssyften:

- 1) kontinuiteten i institutets kärnfunktioner,
- 2) förebyggande av spridningseffekter mellan instituten och andra störningar som äventyrar finansmarknadens stabilitet samt främjande av marknadsdisciplinen,
- 3) skyddande av offentliga medel,
- 4) tryggnad av insättares och investerares medel samt kundmedel som innehas av instituten,
- 5) bevarande av kapitalvärden och minimering av resolutionskostnaderna.

Om de syften som avses i 1 mom. står i konflikt med varandra ska verket när den beslutar om tillämpning av denna lag väga och beakta syftena på så sätt att det är möjligt att uppnå dem på ett optimalt sätt.

Vid tillämpning av denna lag ska verket i fråga om institut och i fråga om företag som avses i 1 § 2 mom. beakta bland annat

- 1) arten och omfattningen av affärsverksamheten samt i vilka former den bedrivs,

2) den juridiska formen och ägarstrukturen,

3) riskprofilen,

4) bindningar till andra institut eller finansiella system,

5) om något av undantagen i artikel 113.6 eller 7 i EU:s tillsynsförordning är tillämpligt på institutet eller företaget,

6) företagets investeringstjänster i enlighet med 11 § i lagen om investeringstjänster.

7 §

Bestämmelser om lagval

Denna lags bestämmelser om resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter ska tillämpas på ett instituts tillgångar och skulder i en annan EES-stat, om inte något annat följer av denna lag eller av lagvalsbestämmelserna i 24 a—24 k § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001).

AVDELNING II

BEREDSKAP FÖR RESOLUTION

2 kap.

Resolutionsplan

1 §

Skyldighet att upprätta en resolutionsplan

Verket ska, efter samråd med Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna för betydande filialer, upprätta en resolutionsplan för ett institut. Av resolutionsplanen ska framgå vilken beredskap det finns för resolutionsåtgärder som verket kan vidta, om förutsättningarna för att tillsätta en resolutionsförvaltning är uppfyllda. I planen ska närmare anges eventuella materiella hinder för möjligheterna till avveckling och omorganisering och vid behov nämnas vilka betydande åtgärder som krävs för att undanröja hindren.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas på institut som hör till en grupp för vilken det enligt 5 § ska upprättas en koncernresolutionsplan.

I resolutionsplanen ska anges alternativa sätt när det gäller att komma till rätta med enskilda instituts problem samt när det gäller avhjälpande av omfattande instabilitet inom den finansiella sektorn eller det finansiella systemet.

Resolutionsplanen får inte bygga på antaganden om att institutet beviljas

- 1) extraordinärt offentligt finansiellt stöd,
- 2) akut likviditetsstöd från centralbanken, eller
- 3) likviditetsstöd från centralbanken med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

I resolutionsplanen ska ges en utredning om hur och när institutet kan ansöka om centralbankens stöd och närmare anges eventuella tillgångar som kan användas som säkerhet.

Verket kan ålägga ett institut att bistå vid upprättandet av en resolutionsplan och vid uppdatering av planen.

Verket kan besluta att institutet och företag hör till samma grupp som detta ska föra en detaljerad förteckning över finansiella avtal i vilka institutet eller ett företag som hör till samma grupp som detta är part. Verket kan bestämma en tid då förteckningen senast ska upprättas och uppgifter om avtalen ska tillställas verket.

2 §

Uppdatering av resolutionsplanen

Verket ska årligen uppdatera institutens resolutionsplaner.

En resolutionsplan ska dessutom uppdateras efter varje sådan förändring i institutets rättsliga eller funktionella struktur, affärsverksamhet eller finansiella ställning som kan ha relevans för planens genomförbarhet eller annars förutsätter att planen uppdateras. Institutet och Finansinspektionen ska utan dröjsmål rapportera förändringar till verket.

3 §

Resolutionsplanens innehåll

Av resolutionsplanen ska framgå hur de alternativa resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter som avses i avdelning III tillämpas på institutet.

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs närmare om de krav som ställs på resolutionsplanens innehåll för genomförande av resolutionsdirektivet.

4 §

Uppgifter som behövs för upprättande av en resolutionsplan

Institutet ska tillstålla verket de uppgifter och utredningar som behövs för att upprätta, underhålla och genomföra resolutionsplanen. Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter och utredningar som behövs för upprättande av resolutionsplanen och genomförande av resolutionsdirektivet.

Om Finansinspektionen har de uppgifter och utredningar som avses i 1 mom. ska Finansinspektionen på verkets begäran tillstålla detta uppgifterna och utredningarna.

5 §

Skyldighet att upprätta en koncernresolutionsplan

Om en koncerns moderföretag inte är dotterföretag till ett moderföretag som är beläget i en annan EES-stat, ska verket upprätta en koncernresolutionsplan i samråd med de myndigheter som ansvarar för resolutionen av koncernens utländska dotterföretag och efter att ha hört resolutionsmyndigheterna i de stater där betydande filialer har sitt säte, i den mån som det är relevant från filialernas synpunkt. I koncernresolutionsplanen ska tas in en för hela koncernen gällande plan för eventuell resolution på moderföretagets nivå eller uppdelad på dotterföretagens nivå.

Av koncernresolutionsplanen ska framgå vilka resolutionsåtgärder som vidtas i fråga om följande koncernföretag:

- 1) det företag inom unionen som är moderföretag,
- 2) de dotterföretag inom unionen som hör till koncernen,
- 3) de företagsenheter som avses i 1 kap. 1 § 2 mom.,
- 4) de dotterföretag utanför unionen som hör till koncernen.

En koncernresolutionsplan ska upprättas på basis av de uppgifter som avses i 4 §.

6 §

Vad en koncernresolutionsplan ska innehålla

I koncernresolutionsplanen ska

1) redogöras för resolutionsåtgärder som avser de enskilda koncernföretagen, samt anges åtgärdernas förenlighet med de alternativa förfaranden som avses i 1 § 3 mom.,

2) granskas i vilken utsträckning resolutionsverktyg som omfattar hela koncernen kan användas och resolutionsbefogenheter utövas på ett samordnat sätt i fråga om koncernföretagen, inklusive åtgärder för att underlätta försäljning av koncernen eller en del av den till en tredje part och identifiera eventuella hinder i dessa avseenden,

3) vid behov redogöras för samarbetsarrangemang med tredjeländers myndigheter,

4) preciseras åtgärder som är nödvändiga för att underlätta resolutionen,

5) anges vilka ytterligare åtgärder verket har för avsikt att vidta i samband med resolutionen,

6) redogöras för hur resolutionsåtgärderna ska finansieras och enligt vilka principer det finansiella ansvaret ska fördelas mellan olika EES-stater.

Koncernresolutionsplanen får inte bygga på antaganden om att koncernen beviljas finansiellt stöd eller likviditetsstöd som avses i 1 § 4 mom. Principerna för ansvarsfördelningen när det gäller finansiering av resolutionsåtgärder ska fastställas opartiskt och i synnerhet beakta 14 kap. 13 §, inverkan på finansmarknadens stabilitet samt ett rättvist bemötande av alla medlemsstater som deltar i resolutionen.

I koncernresolutionsplanen ska ingå en beskrivning av hur avvecklingsalternativen enligt 3 kap. 2 § ska bedömas.

7 §

Förfaranden i anslutning till koncernresolutionsplaner

Moderföretaget i en koncern ska i enlighet med 4 § tillstålla verket uppgifter och utredningar om sig själv och, i den utsträckning som verket bestämmer, om de övriga koncernföretagen.

Verket ska förmedla information som avses i 1 mom. till

1) Europeiska bankmyndigheten,

2) resolutionsmyndigheterna i de till koncernen hörande dotterföretagens hemstater,

3) de EES-staters resolutionsmyndigheter där en betydande filial till ett koncerninstitut är belägen, till den del som detta är relevant för filialen,

4) de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 115 och 116 i kreditinstitutsdirektivet,

5) resolutionsmyndigheterna i de EES-stater där företag som avses i 1 kap. 1 § 2 mom. är belägna.

Verket ska tillstålla de myndigheter som avses i 2 mom. all den information som är relevant för att dessa myndigheter ska kunna sköta sina uppgifter.

Verket är inte skyldigt att förmedla information om dotterföretag i tredjeländer utan samtycke av tillsynsmyndigheten eller resolutionsmyndigheten för dotterföretaget i fråga.

Verket ska upprätta en koncernresolutionsplan och behandla planen och ändringar i den i resolutionskollegiet som avses i 14 kap. 2 §, efter att ha hört de behöriga myndigheter som svarar för tillsynen över instituten som hör till koncernen och för tillsynen över betydande filialer. Verket kan be ett tredjelands resolutionsmyndighet delta i behandlingen av ett ärende som avses i detta moment, om det i tredjelandet finns företag eller betydande filialer som hör till koncernen.

Koncernresolutionsplaner ska varje år uppdateras av verket.

En koncernresolutionsplan ska dessutom uppdateras efter varje sådan förändring i koncernens rättsliga eller funktionella struktur, affärsverksamhet eller finansiella ställning som kan ha relevans för planens genomförbarhet eller som annars förutsätter att planen uppdateras.

8 §

Godkännande av koncernresolutionsplaner

Verket beslutar om godkännande av en koncernresolutionsplan i samråd med de myndigheter som ansvarar för resolutionen av dotterföretagen.

Verket ska eftersträva ett gemensamt beslut med de myndigheter som avses i 1 mom. inom fyra månader från den dag då verket förmedlade information enligt 4 §.

Om de myndigheter som avses i 1 mom. inte har fattat ett gemensamt beslut enligt 1 mom. inom den tidsfrist som anges i 2 mom., ska verket fatta ett beslut om koncernresolutionsplanen. I beslutet, som ska tillställas koncernens moderföretag, ska beaktas de övriga resolutionsmyndigheternas synpunkter och reservationer.

Verket ska i sådana fall som avses i 3 mom. fatta ett beslut om en separat resolutionsplan för de dotterföretag som omfattas av verkets behörighet. Av beslutet ska framgå orsakerna till en tvist som avses i 3 mom. och beaktas de synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har framfört. Verket ska underrätta det i 14 kap. 2 § avsedda resolutionskollegiets övriga medlemmar om sitt beslut.

Om verket eller en annan myndighet som avses i 1 mom. i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska verket skjuta upp sitt eget beslut och invänta bankmyndighetens beslut samt slutgiltigt avgöra ärendet i enlighet med det beslutet.

Den fyra månaders tidsfrist som avses i 2 mom. är liktydig med förlikningstiden enligt den artikel som nämns i 5 mom. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten för avgörande efter den fyra månaders tidsfrist som nämns i 2 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 3 eller 4 mom.

Verket ska i sådana fall som avses i 4 mom. och där något gemensamt beslut inte har kunnat fattas erkänna och tillämpa en annan resolutionsmyndighets beslut om dotterföretag som hör till dess behörighet.

Om verket gör bedömningen att en tvist om en koncernresolutionsplan som avses i 1 mom. har relevans för statens finanspolitiska ansvar, ska verket inleda en sådan omprövning av koncernresolutionsplanen som omfattar minimikrav för kapitalbas och nedskrivningsbara skulder.

9 §

Informationskyldighet om resolutionsplaner

Verket ska tillställa Finansinspektionen sådana resolutionsplaner och koncernresolutionsplaner som avses i detta kapitel samt ändringar i planerna.

10 §

Förenklade skyldigheter för vissa institut

Verket ska med beaktande av de syften och principer som anges i 1 kap. 6 § samt de konsekvenser som det har för finansmarknadens funktion, övriga institut, tillgången på finansiering och över huvud taget för ekonomin, att ett institut försätts i konkurs, fastställa villkoren för avvikelser från följande krav på resolutionsplanen som föreskrivs i detta kapitel:

- 1) vilka uppgifter som ska ingå i resolutionsplanen,
- 2) tidsfrist för resolutionsplanen och dess uppdatering,
- 3) innehållet i den information som enligt 4 § behövs om ett institut,
- 4) information som behövs för den bedömning av avvecklings- och omorganiseringsmöjligheterna för ett institut som avses i 3 kap. 1 § och för en koncern som avses i 3 kap. 2 §.

Före en sådan bedömning som avses i 1 mom. ska verket samråda med Finansinspektionen.

Verket ska rapportera till Europeiska bankmyndigheten om tillämpningen av denna paragraf.

11 §

Förpliktelser som gäller sammanslutningar

Verket kan besluta att 1—9 § inte ska tillämpas på institut som hör till en sådan sammanslutning som avses i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker och som i enlighet med 9 kap. 1 § i kreditinstitutslagen helt eller delvis har beviljats undantag från de tillsynskrav som avses i artikel 10 i EU:s tillsynsförordning.

Om ett institut i enlighet med 9 kap. 1 § i kreditinstitutslagen har beviljats undantag från tillsynskraven, ska 1—9 § i detta kapitel på grund av konsolidering tillämpas på institutets

centralinstitut och på de institut som på det sätt som avses i artikel 10 i EU:s tillsynsförordning har anslutit sig till centralinstitutet.

Resolutionsplanen för ett institut som i enlighet med artikel 6.4 i SSM-förordningen står under Europeiska centralbankens tillsyn eller som har en betydande andel av det finansiella systemet, ska upprättas i enlighet med 1—4 §.

Ett institut har en sådan betydande andel av det finansiella systemet som avses i 3 mom. om

- 1) det sammanlagda värdet av dess tillgångar överstiger 30 miljarder euro, eller om
- 2) dess andel av hemstatens bruttonationalprodukt överstiger 20 procent, om det sammanlagda värdet av tillgångarna inte är mindre än fem miljarder euro.

Verket ska rapportera till Europeiska bankmyndigheten om tillämpningen av denna paragraf.

12 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I EU:s resolutionsförordning föreskrivs om resolutionsplanering inom ramen för EU:s gemensamma resolutionsmekanism. I artikel 8 i den förordningen föreskrivs om företagsenheter och koncerner vilkas resolutionsplaner ska upprättas och godkännas av den gemensamma resolutionsnämnden som avses i artikel 42 i EU:s resolutionsförordning, i artikel 9 om andra än ovan nämnda företagsenheter och koncerner vilkas resolutionsplaner ska upprättas och godkännas av den nationella resolutionsmyndigheten och i artikel 11 om den gemensamma resolutionsnämndens rätt att vid upprättande av resolutionsplaner tillämpa förenklade skyldigheter och undantag.

3 kap.

Bedömning av avvecklings- och omorganiseringsmöjligheter

1 §

Skyldighet att bedöma möjligheterna till avveckling och omorganisering av institut

Verket ska bedöma om ett institut kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras

på det sätt som avses i denna lag utan extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller akut likviditetsstöd från centralbanker eller likviditetsstöd från centralbanken med icke standardmässiga villkor. Verket ska vid bedömningen samråda med Finansinspektionen. Om institutet har en betydande filial i en annan EES-stat ska verket också samråda med de resolutionsmyndigheter som är behöriga i förhållande till filialen, om det är relevant från filialens synpunkt.

Ett institut kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i denna lag, om

- 1) det kan avvecklas i ett likvidations- eller konkursförfarande,
- 2) institutets verksamhet kan omstruktureras genom företagssanering, eller om
- 3) institutets verksamhet kan omorganiseras i enlighet med denna lag så att kontinuiteten i dess kärnfunktioner säkras.

Avvecklingen, saneringen eller omorganiseringen av ett institutets verksamhet ska genomföras så att den får så få negativa konsekvenser som möjligt för stabiliteten i Finlands eller övriga EES:s stater finansiella system.

Verket ska bedöma möjligheterna att avveckla och omorganisera ett institut samtidigt som det i enlighet med 2 kap. 1 och 2 § upprättar en resolutionsplan för institutet eller uppdaterar planen. Verket ska rapportera till Europeiska bankmyndigheten om det gör bedömningen att institutet inte uppfyller de villkor för avveckling eller omorganisering av verksamheten som föreskrivs i denna paragraf.

2 §

Skyldighet att bedöma möjligheterna till avveckling och omorganisering av en koncern

Om verket ansvarar för en koncernresolution ska det i samråd med de myndigheter som ansvarar för resolutionen av koncernens dotterföretag bedöma om koncernen kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i 1 §. I samband med bedömningen ska verket samråda med Finansinspektionen och de myndigheter som ansvarar för tillsynen över de dotterföretag

som hör till koncernen samt resolutionsmyndigheterna i de EES-stater där institut som hör till gruppen har betydande filialer, i den mån som detta är relevant från filialernas synpunkt.

En koncern kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i denna lag, om

1) de institut som hör till koncernen kan avvecklas i ett likvidations- eller konkursförfarande,

2) de institutets verksamhet som hör till koncernen kan omstruktureras genom företagsanering, eller om

3) de instituts verksamhet som hör till koncernen kan omorganiseras i enlighet med denna lag så att kontinuiteten i institutens kärnfunktioner säkras antingen så att de separeras från övriga funktioner, om detta kan göras enkelt och utan onödigt dröjsmål, eller på något annat lämpligt sätt.

Avvecklingen, omstruktureringen eller omorganiseringen av en koncerns verksamhet ska genomföras så att den får så få negativa konsekvenser som möjligt för stabiliteten i Finlands eller övriga EES-staters finansiella system.

Den bedömning som avses i denna paragraf ska i enlighet med 5 § i detta kapitel behandlas i det resolutionskollegium som avses i 14 kap. 2 §.

Bedömningen av möjligheterna att avveckla och omorganisera en koncern ska göras samtidigt som koncernresolutionsplanen upprättas eller uppdateras. Vid bedömningen ska iaktas det beslutsförfarande som föreskrivs i 2 kap. 8 §.

Verket ska utan dröjsmål underrätta Europeiska bankmyndigheten om det inte kan anses möjligt att avveckla en koncern.

3 §

Omständigheter som är relevanta för bedömningen

Genom förordning av finansministeriet utfärdas för genomförande av resolutionsdirektivet behövliga närmare bestämmelser om omständigheter som verket åtminstone ska beakta vid bedömningen av om villkoren enligt 1 och 2 § är uppfyllda.

4 §

Undanröjande av hinder för avveckling av ett institut och omorganisering av verksamheten

Om verket i sin bedömning enligt 1 §, efter att ha hört Finansinspektionen, konstaterar att det finns ett väsentligt hinder för avveckling av ett institut eller omorganisering av dess verksamhet, ska verket skriftligen underrätta institutet, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de stater där institutet har betydande filialer.

Institutet ska inom fyra månader efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom., för verket lägga fram ett förslag till åtgärder för undanröjande av hinder som verket konstaterat.

Verket ska bedöma om de åtgärder som institutet föreslagit i enlighet med 2 mom. räcker för att undanröja ett hinder som verket konstaterat. Vid sin bedömning ska verket samråda med Finansinspektionen. Om verket anser att de åtgärder som institutet föreslagit inte räcker för att undanröja hindret, ska verket kräva att institutet vidtar de åtgärder som verket specificerat för att hindret ska kunna undanröjas. Verket ska skriftligen underrätta institutet om de åtgärder som krävs och institutet ska inom en månad efter att ha tagit emot meddelandet lägga fram en plan för hur åtgärderna ska genomföras. När verket beslutar vilka åtgärder som ska vidtas ska det visa varför de åtgärder det föreslagit är behövliga och de åtgärder som institutet föreslagit inte är tillräckliga. Verket ska när det beslutar om åtgärdskraven beakta vilken inverkan hindret i fråga om avvecklings- och omorganiseringsmöjligheterna har på finansmarknadens stabilitet samt åtgärdernas inverkan på institutets affärsverksamhet, på stabiliteten i dess verksamhet och på institutets betydelse för samhällsekonomin.

Verket kan kräva att ett institut vidtar följande åtgärder för att undanröja hinder för avveckling av institutet eller omorganisering av dess verksamhet:

1) i syfte att säkerställa kärnfunktionerna omprövar innehållet i och behovet av koncerninterna finansieringsavtal samt upprättar serviceavtal om kärnfunktioner, antingen med koncerninterna eller med externa företag,

2) begränsar institutets ansvarsförbindelser,

3) på begäran eller regelbundet tillställer verket information som är relevant för resolutionen,

4) säljer vissa av institutets tillgångar,

5) begränsar eller avslutar vissa delar av institutets affärsverksamhet,

6) begränsar institutets affärsverksamhet eller produktförsäljning,

7) gör en sådan rättslig eller funktionell omstrukturering av institutet att dess kärnfunktioner i rättsligt och ekonomiskt hänseende kan åtskiljas från övriga funktioner vid tillämpningen av resolutionsverktyg enligt 9—11 kap.,

8) i institutets hemstat eller i dess moderföretags hemstat grundar ett finansiellt holdingföretag som moderföretag för institutet,

9) institutet eller dess moderföretag emitterar nedskrivningsbara skuldinstrument enligt 8 kap. i syfte att uppfylla villkoren i 8 kap. 7 §,

10) i syfte att uppfylla villkoren i 8 kap. 7 §, vidtar andra åtgärder än sådana som avses i 9 punkten, inklusive omförhandlar villkoren framför allt i fråga om nedskrivningsbara skuldinstrument som institutet emitterat eller i fråga om finansiella instrument som i enlighet med EU:s tillsynsförordning hör till de egna medlen, för att säkerställa att verkets beslut att i enlighet med 6 kap. skriva ned värdet på de finansiella instrumenten kan verkställas i den stat vars lag ska tillämpas på dem,

11) grundar ett separat finansiellt holdingföretag som ges bestämmanderätt över institutet, om

a) det är nödvändigt för att främja resolutionen av institutet och för undvikande av att användningen av sådana resolutionsbefogenheter och resolutionsverktyg som avses i denna lag får negativa konsekvenser för andra än finansiella företag som hör till koncernen,

b) institutet är dotterföretag till ett blandat finansiellt holdingföretag

Innan verket lägger fram åtgärdskrav för institutet enligt 3 mom. ska verket bedöma de konsekvenser som åtgärden eventuellt får för institutet, för den inre marknaden för finansiella tjänster samt för det finansiella syste-

rets stabilitet i andra EES-stater och i Europeiska unionen. Verket ska vid bedömningen samråda med Finansinspektionen och vid behov också med Finlands Bank och finansministeriet.

Upprättandet av en resolutionsplan för institutet och utformningen av ett gemensamt beslut om godkännande av ett förslag till koncernresolution ska avbrytas till dess att verket har beslutat om åtgärder för undanröjande av ett relevant hinder.

5 §

Undanröjande av hinder för avveckling och omorganisering av en koncern

Om verket ansvarar för koncernresolutionen av ett institut ska det i ett resolutionskollegium som avses i 14 kap. 2 § i samråd med de övriga myndigheter som ansvarar för resolutionen av koncernföretagen om möjligt göra en sådan bedömning som avses i 2 § i detta kapitel och gemensamt besluta om åtgärder enligt 4 § 4 mom. som ska vidtas i koncernföretagen. I samband med beslutet ska det tillsynskollegium som avses i 65 b § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) höras och, i fråga om betydande filialer, också de behöriga resolutionsmyndigheterna, om det är relevant från filialernas synpunkt.

Verket ska i samband med tillämpningen av denna paragraf i överensstämmelse med artikel 25.1 i Europeiska banktillsynsförordningen i samråd med Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten upprätta en rapport och sända den till koncernens moderföretag, de myndigheter som ansvarar för resolutionen av dotterföretagen och till resolutionsmyndigheterna i betydande filialers hemstater. I samband med rapporten ska de myndigheter höras som ansvarar för tillsynen över de institut som hör till koncernen. I rapporten ska behandlas väsentliga hinder för en effektiv användning av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna i koncernen samt konsekvenserna för institutets affärsverksamhet, och rekommenderas lämpliga och riktade åtgärder som verket anser vara behövliga för undanröjande av hindren.

Koncernens moderföretag kan inom fyra månader från den dag då den tagit emot rapporten enligt 2 mom., för verket föreslå alternativa åtgärder för undanröjande av de hinder som preciseras i rapporten.

Om moderföretaget i enlighet med 3 mom. har föreslagit alternativa åtgärder ska verket underrätta Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten samt resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen och betydande filialer, om detta är relevant från filialernas synpunkt. Verket ska sträva efter att resolutionskollegiet inom fyra månader efter rapporten fattar ett gemensamt beslut om de väsentliga hindren och om vilka åtgärder som krävs för undanröjande av dem. I beslutet ska beaktas åtgärdernas eventuella inverkan i alla de EES-stater där koncernen bedriver verksamhet. I samband med beslutet ska verket samråda med de behöriga resolutions- och tillsynsmyndigheterna för filialerna. Verket ska skriftligen delge det gemensamma beslutet till koncernens moderföretag.

Om ett gemensamt beslut inte har fattats inom den tid som avses i 4 mom. ska verket besluta om åtgärder som avses i 4 § 4 mom. och ska genomföras på koncernnivå. I verkets beslut ska beaktas synpunkter och reservationer som framförts av andra resolutionsmyndigheter. Verket ska delge beslutet till koncernens moderföretag.

Om en annan resolutionsmyndighet i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist om ett beslut som avses i denna paragraf till Europeiska bankmyndigheten, ska verket skjuta upp sitt beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Den tidsfrist på fyra månader som avses i 4 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ett ärende kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter den nämnda tidsfristen på fyra månader eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 4 mom.

6 §

Undanröjande av hinder för avveckling och omorganisering av en koncern i en situation där planeringen av koncernresolutionen ska skötas av resolutionsmyndigheten i en annan EES-stat

I en situation där planeringen av en koncernresolution hör till resolutionsmyndigheten i en annan EES-stat och verket är behörig resolutionsmyndighet för ett dotterföretag som hör till koncernen, ska verket i resolutionskollegiet som avses i 14 kap. 2 §, i samråd med de övriga resolutionsmyndigheterna, göra en sådan bedömning som avses i 1 § i detta kapitel och fatta ett gemensamt beslut om åtgärder som avses i 4 § 4 mom. Verket ska delge den rapport som avses i 5 § 2 mom. till de dotterföretag i koncernen för vilka verket är behörig resolutionsmyndighet.

Om något gemensamt beslut inte har fattats inom den fyra månaders tidsfrist som avses i 5 § 4 mom. ska verket besluta om åtgärder enligt 4 § 4 mom. som ska riktas mot det finländska dotterföretaget. Verket ska beakta synpunkter som framförts av de övriga resolutionsmyndigheterna. Verket ska delge beslutet till det finländska dotterföretaget och till den resolutionsmyndighet som ansvarat för planeringen av koncernresolutionen.

Om en annan resolutionsmyndighet i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten, ska verket skjuta upp sitt eget beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Den tidsfrist på fyra månader som avses i 5 § 4 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter den nämnda tidsfristen på fyra månader eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 3 mom.

Verket kan överföra ärenden som avses i 1 mom. till Europeiska bankmyndigheten.

7 §

Tidigt ingripande

Verket kan innan ett institut ställs under resolutionsförvaltning ålägga institutet att börja förhandla med eventuella köpare om överlåtelse av institutets tillgångar eller affärsfunktioner, om

1) verket av Finansinspektionen har fått ett sådant meddelande som avses i 11 kap. 5 a § 4 mom. i kreditinstitutslagen,

2) verket på vägande skäl antar att kreditinstitutet sannolikt under de följande tolv månaderna inte förmår uppfylla koncessionsvillkoren eller fullgöra sina åtaganden, eller om

3) kreditinstitutet har meddelat verket att det behöver offentligt kapital- eller likviditetsstöd som är avsett att trygga finansmarknadens funktion i svåra krissituationer.

8 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 10 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om bedömning av möjligheten att avveckla och omorganisera institut och koncerner samt om åtgärder för att undanröja hinder för avvecklings- och omorganiseringsmöjligheter.

AVDELNING III

RESOLUTION

4 kap.

Ställande av institut under resolutionsförvaltning

1 §

Villkor för resolutionsförvaltning

Ett institut kan ställas under resolutionsförvaltning om alla följande villkor är uppfyllda:

1) institutet är oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet,

2) om man med beaktande av förhållandena inte rimligen kan anta att det med andra

åtgärder är möjligt att inom en rimlig tid säkerställa institutets fortsatta verksamhet, utan att de mål äventyras som avses i 1 kap. 6 § 1 mom.,

3) ställande av institutet under resolutionsförvaltning behövs för att säkerställa ett viktigt allmänt intresse.

Ett institut anses vara oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet på det sätt som avses i 1 mom. 1 punkten, om det

1) bryter eller sannolikt i en nära framtid kommer att bryta mot villkoren för fortsatt koncession,

2) är oförmöget eller sannolikt i en nära framtid kan bedömas bli oförmöget att fullgöra sina åtaganden, eller om det

3) behöver sådant extraordinärt offentligt stöd för att kunna fortsätta sin verksamhet, som är inte en tillfällig statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanken, eller om rekapitalisering på normala villkor av ett institut som inte uppfyller villkoren i 1 och 2 punkten eller i 6 kap. 1 § 2 mom. och när dessa åtgärder behövs för att avhjälpa en allvarlig störning på finansmarknaden.

Villkoret i 1 mom. 3 punkten uppfylls om ställande under resolutionsförvaltning är en proportionerlig och behövlig åtgärd för att uppnå de mål som avses i 1 kap. 6 § 1 mom. och dessa mål inte på motsvarande sätt kan uppnås genom att försätta institutet i konkurs eller likvidation.

Institutets styrelse ska utan dröjsmål meddela Finansinspektionen om den anser att institutet uppfyller de villkor som avses i 1 mom. 1 punkten. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta verket om ett meddelande som inspektionen mottagit i enlighet med detta moment.

Om verket eller Finansinspektionen gör bedömningen att institutet uppfyller de villkor som avses i 1 mom. 1 eller 2 punkten ska de underrätta dels varandra om bedömningen och dels

1) den behöriga tillsynsmyndigheten för institutet eller gruppens filial,

2) Finlands Bank och Europeiska centralbanken,

3) den myndighet som eventuellt är ansvarig för koncernresolutionen,

- 4) finansministeriet,
- 5) Europeiska systemrisknämnden.

3 §

Delgivning av beslut

2 §

Beslut om resolutionsförvaltning av ett institut

Verket ska, efter att det från Finansinspektionen fått ett sådant meddelande som avses i 1 § 4 mom. eller i 11 kap. 5 a § 4 mom. i kreditinstitutslagen eller efter samråd med Finansinspektionen, på eget initiativ bedöma om de villkor som anges i 1 § är uppfyllda. Om verket bedömer att villkoren i 1 § inte är uppfyllda ska det besluta att institutet inte ska ställas under resolutionsförvaltning. Om villkoren är uppfyllda ska verket besluta att institutet ska ställas under resolutionsförvaltning. Av beslutet om resolutionsförvaltning ska framgå åtminstone

1) datum och klockslag då resolutionen inleds,

2) institutets skyldighet enligt 4 § att offentliggöra beslutet,

3) sådana åtgärder enligt denna lag som resolutionsmyndigheten beslutat om då den ställde institutet under resolutionsförvaltning.

Då institutet med ett beslut enligt 1 mom. har ställts under resolutionsförvaltning kan verket besluta om åtgärder som avser institutets verksamhet, tillgångar och skulder, så som föreskrivs nedan i denna lag.

Om verket efter ett beslut som avses i 1 mom. fattar beslut om användning av resolutionsverktyg enligt 8—11 kap., ska på beslutets innehåll tillämpas 1 mom., på delgivning av beslutet 3 § och på offentliggörande av beslutet 4 §.

Om en värdering enligt 5 kap. 1 § i överensstämmelse med 3 § 1 mom. 1 punkten i det nämnda kapitlet visar att resolutionsvillkoren inte är uppfyllda, ska verket återkalla sitt beslut enligt 2 § i detta kapitel om att ställa institutet under resolutionsförvaltning. Beslutet om att återkalla beslutet ska omedelbart delges de aktörer som nämns i 3 § och offentliggöras i enlighet med 4 §.

I 17 kap. 3 § föreskrivs om överklagande av verkets beslut om att ställa ett institut under resolutionsförvaltning samt av beslut som avses i 3 och 4 mom.

Verket ska utan dröjsmål delge beslut som avses i 2 § till

1) det institut som beslutet avser,
2) Finansinspektionen och Europeiska centralbanken,

3) den behöriga tillsynsmyndigheten för en filial till det institut som ställts under resolutionsförvaltning,

4) en eventuell resolutionsmyndighet som svarar för institutets koncernresolution,

5) Finlands Bank,

6) Finansministeriet,

7) Europeiska systemrisknämnden,

8) de europeiska tillsynsmyndigheterna,

9) kommissionen,

10) upprätthållare av avvecklingssystem, om institutet är en sådan deltagare i avvecklingssystem som avses i 2 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999).

4 §

Offentliggörande av beslut om inledande av resolutionsförfarande

En sammanfattning av ett beslut enligt 2 § om att ställa ett institut under resolutionsförvaltning, och i övriga fall hela beslutet, ska offentliggöras

1) på verkets webbsidor,

2) på Finansinspektionens webbsidor,

3) på det instituts webbsidor som är föremål för förfarandet,

4) på Europeiska bankmyndighetens webbsidor,

5) i officiella tidningen.

En sammanfattning som avses i 1 mom. ska innehålla en beskrivning av beslutets betydelse för institutets förvaltningsorgans behörighet och institutets avtalsparterers ställning och i synnerhet för slutkunderna samt för tillämpningen av principerna för insättningsgaranti.

Verket ska dessutom offentliggöra beslutet i Europeiska unionens officiella tidning samt i två riksomfattande dagstidningar på det officiella språket i de EES-stater där ett institut

som omfattas av beslutet har en filial eller där institutet tillhandahåller tjänster enligt kreditinstitutslagen eller lagen om investerings-tjänster. Verket ska också meddela när beslutet upphör att gälla.

I meddelandet om ett beslut som avses i 2 § ska samtidigt nämnas syftet med förfarandet, tillämplig lagstiftning, besvärstiden och behörig besvärsmyndighet. Beslutet är i kraft oberoende av om meddelandet offentliggjorts.

Om aktierna, andelarna eller skuldinstrumenten i det institut som förfarandet avser är föremål för handel på en reglerad marknad, ska utöver de uppgifter som avses i 2 mom. offentliggöras hur information enligt värdepappersmarknadslagen (746/2012) ska hållas tillgänglig för allmänheten.

Om aktierna, andelarna eller skuldinstrumenten i det institut som förfarandet avser inte är föremål för handel på en reglerad marknad, ska de uppgifter som avses i 2 mom. tillställas institutets kända aktie- eller andelsägare samt borgenärer.

Om ett beslut som avses i 1 mom. innebär att förverkligandet av någon av institutets avtalsparters lagstadgade eller avtalsenliga rättigheter skjuts upp eller på annat sätt begränsas, ska utöver information som avses i 2 mom. dessutom offentliggöras varaktigheten av och villkoren för uppskovet eller begränsningen samt, om varaktigheten eller villkoren senare ändras, ändringarnas innehåll.

5 §

Resolutionsförvaltning av företag som hör till en grupp

När verket ställer ett institut under resolutionsförvaltning ska verket samtidigt ställa under resolutionsförvaltning

1) det dotterföretag till gruppens moderföretag som hör till samma grupp som institutet om det uppfyller villkoren i 2 mom.,

2) gruppens moderföretag, om det uppfyller villkoren i 1 § eller om det annars är skäl att ställa det under resolutionsförvaltning för att säkerställa en effektiv tillämpning av denna lag på institut som hör till gruppen eller på hela gruppen.

Vid tillämpning av 1 § 1 mom. på företag som avses i denna paragraf ska de villkor som nämns i det momentet granskas både med avseende på de krav som gäller enskilda företag och med avseende på gruppbaseade krav som gäller koncernens moderföretag.

6 §

Allmänna principer för resolution

Vid användning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter ska följande allmänna principer iakttas, om inte något annat följer av denna lag:

1) aktie- eller andelsägare, innehavare av kapitallån och borgenärer ansvarar för institutets förlust och ska ha samma förmånsrätt som vid institutets konkurs, och aktie- eller andelsägarnas aktier eller andelar ska dras in i samma förhållande som värdet skrivs ned för att täcka förlusterna,

2) borgenärer och andra innehavare av finansiella instrument som har samma förmånsrätt ska bemötas jämlikt,

3) aktie- och andelsägare samt borgenärer får inte åsamkas större förluster än vad som hade varit fallet om institutet i stället för resolution hade försatts i konkurs,

4) verket ska för institutet utse en ny styrelse, verkställande direktör och högsta ledning, om detta inte äventyrar resolutionens syften.

Om ett institut som är ställt under resolutionsförvaltning är moder- eller dotterföretag i en koncern till vilken hör ett eller flera företag i en annan EES-stat, ska resolutionsåtgärderna genomföras så att konsekvenserna blir så små som möjligt för de övriga koncernföretagen och för hela koncernen samt för finansmarknadens stabilitet i alla de EES-stater där institutet bedriver verksamhet och i övriga EES-stater.

7 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 15 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om allmänna resolutionsprinciper, i artikel 16 om resolution av finansiella insti-

tut och moderbolag enligt artikel 2 b samt i artikel 18 om villkoren för ställande under resolutionsförvaltning och om resolutionsförfarandet.

5 kap.

Värdering av tillgångar och skulder

1 §

Värdering

Verket ska utan dröjsmål, innan värdet på aktier och andelar skrivs ned i enlighet med 6 kap. och innan resolutionsåtgärder vidtas, se till att institutets tillgångar och skulder värderas så som föreskrivs i detta kapitel (*värdering*). Verket kan följa bestämmelserna i detta kapitel också innan institutet ställs under resolutionsförvaltning.

Värderingen ska baseras på allmänt vedertagna metoder och, om inte något annat följer av Europeiska unionens, nedan *EU*, bestämmelser om statligt stöd, på försiktiga antaganden. Värderingens resultat ska vara rimligt och rättvist.

2 §

Värderare

Den som utför värdering enligt 1 § (*värderare*) ska ha sådan utbildning och erfarenhet som behövs med beaktande av arten och omfattningen av institutets verksamhet samt övriga relevanta omständigheter.

Värderaren ska vara oberoende i förhållande till verket och övriga myndigheter samt i förhållande till institutet i fråga och till andra företag i samma koncern.

3 §

Värderingens syfte

Syftet med värderingen är att skapa förutsättningar för verkets beslut om

1) huruvida de villkor för nedskrivning av värdet på aktier och andelar som föreskrivs i denna lag eller villkoren för ställande under resolutionsförvaltning är uppfyllda,

2) vilka resolutionsåtgärder som eventuellt ska vidtas,

3) huruvida värdet på aktier och andelar och antalet aktier som innehas av varje aktie- eller andelsägare ska skrivas ned och hur mycket,

4) huruvida skuldernas nominella belopp ska skrivas ned och skulderna konverteras till aktier eller andelar och i vilken utsträckning,

5) vilka tillgångar och skulder som ska överföras i samband med inrättandet av ett tillfälligt institut eller egendomsförvaltningsbolag samt hur stort vederlag som ska betalas till ett institut som ställts under resolutionsförvaltning och till dess aktie- eller andelsägare,

6) vilka av institutets tillgångar och skulder som ska överföras i samband med affärsverksamheten samt vilket nettovärde de tillgångar som ska överföras har på marknaden,

7) hur stort antal aktier eller andelar som ska överföras samt överföringspriset vid överföring av affärsverksamhet som sker genom överföring av institutets aktier eller andelar så som avses i 9 kap. 1 § 2 mom.

Dessutom ska det vid värderingen säkerställas att institutets alla eventuella förluster fastställs vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas eller värdet på aktier eller andelar skrivs ned.

4 §

Kompletterande bestämmelser om värdering

Vid värderingen ska

1) aktierna eller andelarna, kapitallånen och skulderna indelas i klasser beroende på förmånsrätten vid institutets likvidation och konkurs,

2) fastställas vilket belopp som betalas till innehavarna av finansiella instrument som hör till någon av de klasser som avses i 1 punkten, om institutet hade försatts i konkurs.

Vid värderingen ska det beaktas att verket kan

1) ta ut kostnaderna för användning av resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter hos det institut som ställts under resolutionsförvaltning, i enlighet med 7 kap. 2 § 3 mom.,

2) ålägga institutet som har ställts under resolutionsförvaltning att till resolutionsfonden betala räntor eller avgifter för lån eller säkerheter som beviljats av fondens medel, med iakttagande av vad som särskilt föreskrivs om användning av resolutionsfondens medel.

Värderingen får inte baseras på antaganden om att institutet under eller efter resolutionen kommer att beviljas extraordinärt offentligt finansiellt stöd, akut likviditetsstöd från centralbanken eller likviditetsstöd från centralbanken med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

5 §

Utredning om och bilagor till värdering

Över värderingen ska det upprättas en skriftlig utredning och till den ska fogas en på bokföringen och bokslutshandlingarna baserad

1) uppdaterad balansräkning och en rapport över institutets finansiella ställning,

2) analys och specifikation av tillgångarnas bokföringsvärde, som vid tillämpning av 3 § 1 mom. 5 och 6 punkten kan kompletteras med tillgångarnas och skuldernas marknadsvärde,

3) förteckning över skulderna i bokföringen och bokslutshandlingarna samt uppgifter om motsvarande fordringar och om den förmånsrättsordning som ska tillämpas på dem i enlighet med lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992), nedan *betalningsordningslagen*,

4) förteckning över tillgångar som institutet innehar för en sådan tredje parts räkning som har äganderätt till tillgångarna.

6 §

Godkännande av värdering

Värderaren ska tillställa verket värderingen för godkännande inom den tid som verket bestämmer. Verket ska godkänna värderingen om den har utförts i enlighet med denna lag och om det inte finns något annat vägande skäl att inte godkänna den.

7 §

Preliminär värdering

Om en värdering enligt 1 § på grund av ärendets brådskande natur eller av något annat vägande skäl inte kan göras före nedskrivning av värdet på aktierna eller andelarna eller innan resolutionsåtgärder vidtas, ska verket värdera tillgångarna och skulderna preliminärt (*preliminär värdering*).

En preliminär värdering ska göras, om möjligt, i enlighet med 1 §, 4 § 1 mom. och 5 §.

En preliminär värdering ska ha en reservation för eventuella ytterligare förluster.

Verket kan trots vad som föreskrivs i 1 § skriva ned värdet på aktier och andelar samt vidta resolutionsåtgärder på basis av den preliminära värderingen.

8 §

Komplettering av en preliminär värdering så att den blir definitiv

En preliminär värdering enligt 7 § ska utan obefogat dröjsmål kompletteras så att den i enlighet med 1—6 § blir definitiv. En definitiv värdering kan utföras antingen separat eller samtidigt som en bedömning enligt 12 §.

Vid en definitiv värdering ska dessutom

1) säkerställas att förlusterna till fullt belopp beaktas i institutets bokföring,

2) uppskattas behovet att skriva upp värdet på fordringarna eller betala ytterligare vederlag i enlighet med 9 §.

9 §

Annullering av skuldnedskrivning samt betalning av ytterligare vederlag

Om en värdering enligt 8 § visar att nettovärdet på institutets tillgångar är högre än det nettovärde som uppskattats vid den preliminära värderingen, ska verket ersätta den skada som orsakats av skillnaden till motsvarande delar genom att

1) annullera skuldnedskrivning som gjorts i enlighet med 8 kap.,

2) ålägga ett sådant tillfälligt institut som avses i 10 kap. eller ett sådant egendomsförvaltningsbolag som avses i 11 kap. att betala ytterligare vederlag till mottagarna av överförda tillgångar och skulder.

10 §

Värdering som fogas till verkets beslut

Verket ska foga en sådan värdering som avses i detta kapitel till sitt beslut om nedskrivning av värdet på aktier eller andelar enligt 6 kap. 1 § och till beslut om tillämpning av resolutionsverktyg enligt 7 kap. 1 §.

Värderingen får inte separat överklagas genom besvär.

11 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 20 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om värdering av en sådan enhets tillgångar och skulder som avses i artikel 2 i den förordningen.

12 §

Bedömning av bemötandet av aktieägare, andelsägare och borgenärer

Verket ska utan dröjsmål efter det att resolutionsåtgärder enligt 8—11 kap. har vidtagits, göra en bedömning av om aktieägare, andelsägare och borgenärer på basis av beslutet får samma, bättre eller sämre bemötande än i det fall att institutet i stället för resolution skulle ha försatts i konkurs. Bedömningen ska göras separat från den värdering som avses i 1 §.

I fråga om den som gör bedömningen och godkännandet av bedömningen ska tillämpas vad som i 2 § föreskrivs om värderare och i 6 § om godkännande av värdering.

13 §

Bedömningsförfarande

Vid bedömning enligt 12 § ska följande beskrivas och utvärderas:

1) det bemötande som aktie- eller andelsägarna eller borgenärerna skulle ha fått om institutet som ställts under resolutionsförvaltning och varit föremål för resolutionsåtgärder skulle ha försatts i konkurs vid den tidpunkt då beslutet om ställande under resolutionsförvaltning fattades,

2) det faktiska bemötande som aktie- eller andelsägarna och borgenärerna fått under resolutionen av institutet,

3) eventuella skillnader i bemötandet enligt 1 respektive 2 punkten.

Vid bedömningen ska det

1) antas att institutet som ställts under resolutionsförvaltning och varit föremål för resolutionsåtgärder hade försatts i konkurs vid den tidpunkt då beslutet om ställande under resolutionsförvaltning fattades,

2) antas att resolutionsåtgärder inte vidtagits,

3) bortses från att institutet som ställts under resolutionsförvaltning eventuellt har beviljats extraordinärt offentligt stöd.

6 kap.

Nedskrivning av värdet på aktier, andelar och andra poster i eget kapital samt indragning av aktier och andelar

1 §

Skyldighet att skriva ned det nominella värdet på poster i eget kapital

Verket ska utan dröjsmål efter det att ett institut har ställts under resolutionsförvaltning och värderats enligt 5 kap. 1 § besluta om täckande av institutets förluster samt indragning av aktier och andelar. Verket ska täcka institutets förluster genom att skriva ned det nominella värdet på institutets aktier eller andelar och på andra poster i institutets eget kapital samt, under de förutsättningar som föreskrivs i 3 §, det nominella värdet på aktier eller andelar i företag som hör till samma grupp som institutet och på andra poster i eget kapital, eller det bokföringsmässiga motvärdet om aktierna eller andelarna inte har något nominellt värde. Samtidigt ska verket dra in varje aktie- eller andelsägares aktier eller andelar i samma förhållande som

verkets förluster har täckts i enlighet med detta moment, om inte verket beslutar att aktierna eller andelarna ska överlåtas till sådana borgenärer vilkas fordringar har skrivits ned eller i enlighet med 8 kap. konverterats till finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen.

Verket ska vidta åtgärder enligt 1 mom. också om det anser att

1) det är nödvändigt att vidta åtgärder för att trygga institutets fortsatta verksamhet, eller

2) institutet behöver extraordinärt offentligt stöd.

Institutet har inte sådana förutsättningar att fortsätta verksamheten som avses i 2 mom. 1 punkten då det så som avses i 4 kap. 1 § 2 mom. är eller sannolikt är oförmöget att fortsätta med sin verksamhet och det med beaktande av förhållandena inte rimligen kan antas att det med andra åtgärder än sådana som avses i denna paragraf är möjligt att inom en rimlig tid säkerställa institutets fortsatta verksamhet. Vid bedömningen av om en grupp är eller sannolikt är oförmögen att fortsätta sin verksamhet ska tillämpas vad som i 4 kap. 1 § 2 mom. föreskrivs om bedömning av institutet.

Som stöd som avses i 2 mom. 2 punkten ska inte anses rekapitalisering på normala villkor av ett sådant institut som inte uppfyller de villkor som avses i 4 kap. 1 § 2 mom. 1 och 2 punkten eller i 2 mom. 1 punkten.

Antalet aktier eller andelar i institutet ska i samma förmånsrättsordning som vid en konkurs minskas i de poster i eget kapital som avses i 1 mom., om inte något annat följer av artikel 54 i EU:s tillsynsförordning. Nedskrivning av värdet på aktier, andelar och andra poster i eget kapital ändrar inte ägarens ansvar för förpliktelser som hänför sig till det nedskrivna värdet eller för eventuell skadeståndsskyldighet till följd av överklagande av åtgärder som avses i 1 mom.

Nedskrivning av värdet på aktier eller andelar i dotterföretag får inte överstiga nedskrivningen av motsvarande poster i moderföretaget.

På minskning av aktie- eller andelskapital ska inte tillämpas vad som om det föreskrivs någon annanstans i lag, med undantag för vinstutdelningsbegränsningar till följd av

minskning av aktie- eller andelskapital samt skyldigheten att anmäla minskning av aktie- eller andelskapital för registrering och registermyndighetens skyldighet att registrera minskningen.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om aktier och andelar ska också tillämpas på sparbankers grundfondsandelar.

Verket kan före tillämpningen av åtgärder enligt denna paragraf besluta att ett kreditinstitut i andelslagsform ska ombildas till ett andelsbanksaktiebolag enligt 18 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) och att en sparbank ska ombildas till ett sparbanksaktiebolag enligt 91 § i sparbankslagen (1502/2001).

Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas trots vad som någon annanstans i lag föreskrivs om behörighet som tillkommer ett instituts förvaltningsorgan.

2 §

Samråd med övriga myndigheter

Före ett sådant beslut som avses i 1 § ska verket underrätta Finansinspektionen om saken. Om institutet som är föremål för beslutet hör till en grupp vars gruppbaserade tillsyn en annan EES-stats tillsynsmyndighet ansvarar för, ska verket underrätta också denna tillsynsmyndighet samt motsvarande myndighet i den andra EES-staten.

Om ett dotterföretag som avses i 3 § 1 mom. 2 punkten eller ett moderföretag som avses i 3 punkten är föremål för ett beslut ska verket underrätta också alla de övriga EES-staters tillsynsmyndigheter och motsvarande myndigheter där man har för avsikt att fatta beslut i överensstämmelse med 3 § 1 mom. 2 eller 3 punkten.

Av en underrättelse som avses i 1 eller 2 mom. ska framgå den tilltänkta åtgärden och dess motivering. I underrättelsen ska myndigheterna ges tillfälle att yttra sig om den.

Efter samråd med övriga myndigheter ska verket före ett beslut som avses i 1 § bedöma om det är möjligt att i stället för beslutet överföra tillgångar till institutet från dess mo-

derföretag eller att göra ett tidigt ingripande enligt 11 kap. 5 a § 1 mom. i kreditinstitutslagen.

Verket får inte fatta beslut som avses i 3 § 1 mom. 2 eller 3 punkten om någon av de myndigheter som avses i 1 eller 2 mom. i denna paragraf motsätter sig beslutet.

3 §

Nedskrivning av eget kapital i företag som hör till samma grupp

Då ett institut hör till samma grupp som ett institut i en annan EES-stat ska verket besluta om åtgärder som avses i 1 §, om institutet är

1) ett dotterföretag som är registrerat i Finland och den behöriga myndigheten i den andra EES-staten ansvarar för den gruppbase-
rade tillsynen och de poster som avses i 1 § 1 mom. har beaktats såväl vid beräkningen av dotterföretagets kapitalbas som vid beräkningen av det konsoliderade kapitalkravet och om verket i ett gemensamt beslut med motsvarande myndighet i den andra EES-staten anser att det är nödvändigt att vidta åtgärderna för att trygga förutsättningarna för gruppens fortsatta verksamhet,

2) ett dotterföretag som är registrerat i en annan EES-stat och Finansinspektionen ansvarar för den gruppbase-
rade tillsynen och de poster som avses i 1 § 1 mom. har beaktats såväl vid beräkningen av dotterföretagets kapitalbas som vid beräkningen av det konsoliderade kapitalkravet och om verket i ett gemensamt beslut med den andra EES-statens motsvarande myndighet anser att det är nödvändigt att vidta åtgärderna för att trygga förutsättningarna för gruppens fortsatta verksamhet,

3) ett moderföretag och de poster som avses i 1 § 1 mom. har beaktats såväl vid beräkningen av moderföretagets kapitalbas som vid beräkningen av det konsoliderade kapitalkravet och om Finansinspektionen ansvarar för den gruppbase-
rade tillsynen, och att verket anser att det är nödvändigt att vidta åtgärderna för att trygga förutsättningarna för gruppens fortsatta verksamhet.

På sådant gemensamt beslutsfattande som avses i 1 och 2 punkten ska tillämpas vad som föreskrivs i 14 kap. 10 §.

4 §

Beslutsinformation till andra myndigheter

Verket ska informera Finansinspektionen och de myndigheter som ansvarar för resolution av företag som hör till samma grupp eller för tillsynen i en annan EES-stat om beslut som avses i 1 §.

5 §

Offentliggörande av beslut

Verket ska på sina webbsidor offentliggöra beslut som avses i 1 § eller en beslutssammanfattning.

6 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 21 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om nedskrivning och konvertering av aktier och andelar när det gäller företagsenheter som avses i artikel 2 i den förordningen och koncerner som är etablerade i en deltagande medlemsstat.

7 kap.

Allmänna principer för resolutionsverktyg

1 §

Tillämpning av resolutionsverktyg

Verket ska besluta om tillämpning av ett eller flera resolutionsverktyg som avses i 2 § på ett institut då

1) institutet eller företaget har ställts under resolutionsförvaltning i enlighet med 4 kap. 1 §, och

2) verket i enlighet med 6 kap. 1 § har fattat ett beslut om att nedskriva det nominella värdet på finansiella instrument som räknas in i institutets eller företagets bokföringsmässiga kapitalbas eller, då de finansiella instrumenten inte har ett nominellt värde, det bokföringsmässiga motvärdet och om indragning av varje aktie- eller andelsäga-
res aktier eller andelar.

Beslut om tillämpning av ett eller flera

resolutionsverktyg kan fattas samtidigt som eller efter ett beslut som avses i 1 mom. 2 punkten.

2 §

Resolutionsverktyg

Resolutionsverktyg är

1) nedskrivning av det nominella värdet på ett instituts eller tillfälligt instituts skulder och konvertering av skulderna till kapitalbasinstrument i syfte att förbättra institutets solvens eller överföra dess tillgångar i enlighet med 2—4 punkten, så som föreskrivs i 8 kap. (*nedskrivning och konvertering av skulder*),

2) inlösen och vidareöverföring av ett instituts aktier och andelar eller överföring av institutets tillgångar och skulder och omedelbart avslutande av institutets verksamhet, så som föreskrivs i 9 kap. (*överföring av affärsverksamhet*),

3) inlösen av ett instituts aktier och andelar från deras ägare och vidareöverföring till ett nybildat aktiebolag, eller överföring av institutets tillgångar och skulder till ett sådant aktiebolag för att fortsätta institutets eller företagens affärsverksamhet samt avslutande av institutets verksamhet, så som föreskrivs i 10 kap. (*tillfälligt institut*),

4) överföring av ett instituts eller tillfälligt instituts tillgångar och skulder helt eller delvis till ett eller flera sådana aktiebolag vars syfte är att så förmånligt som möjligt omvandla bolagets tillgångar till pengar, så som föreskrivs i 11 kap. (*egendomsförvaltningsbolag*).

Då vid resolutionen av ett institut används endast verktyg som avses i 1 mom. 2 eller 3 punkten och med dessa verktyg överförs endast en del av institutets tillgångar eller skulder, ska verket avveckla institutet genom ett insolvensförfarande eller genom likvidation. Vid avvecklingen av institutet ska verket beakta vilka verksamhetsförutsättningar den aktör eller det tillfälliga institut har som övertar affärsverksamheten samt de allmänna målsättningarna i 1 kap. 6 § och de allmänna principerna i 4 kap. 6 §.

Verket kan besluta ta ut en rimlig ersättning som motsvarar självkostnadsvärdet för sina kostnader för användningen av resolu-

tionsverktyg hos institutet eller det tillfälliga institutet eller dra av ersättningen från det inlösenpris som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten. Verkets fordringar enligt detta moment ska betalas vid institutets konkurs eller vid avveckling av institutet eller bolaget enligt 1 mom. 3 eller 4 punkten, med bästa förmånsrätt efter garanterad insättning enligt verkla- gen och sådana fordringar som avses i 3 § i betalningsordningslagen.

Skillnaden mellan det överföringspris på aktier eller andelar som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten och ett inlösenpris som är lägre än detta ska fullt ut ersättas till institutets aktie- eller andelsägare.

3 §

Beslutsfattande, registrering och rättsverkningar

Verket kan fatta beslut som behövs för att tillämpa resolutionsverktyg som avses i 2 § trots vad som någon annanstans i lag föreskrivs om den behörighet som tillkommer institutets förvaltningsorgan. Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om förvaltningsorganens behörighet ska tillämpas om inte verket beslutar något annat. Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om förvaltningsorganens straff- och skadeståndsrättsliga ansvar ska inte tillämpas på deras beslut, till den del som behörigheten har begränsats i enlighet med detta moment.

Om ett institut företar en rättshandling i strid med 1 mom. om behörighet är rättshandlingen ogiltig, utom i det fall att den andra parten var i god tro om att institutet inte hade rätt att företa rättshandlingen i fråga.

I fråga om registrering av beslut som avses i 1 § och beslutens rättsverkningar samt i fråga om beslutsprocessen hos andra mottagande företag än tillfälliga institut och egendomsförvaltningsbolag samt rapportering till myndigheter ska tillämpas vad som föreskrivs någon annanstans i lag, om inte annat följer av denna lag. På registrering av aktiekapital som i form av apport betalats till ett institut, till ett tillfälligt institut eller till ett egendomsförvaltningsbolag ska inte tillämpas vad som i 2 kap. 8 § 3 mom. i aktiebolagsla-

gen (624/2006) föreskrivs om revisorsytt-
rande.

Vad som någon annanstans i lag föreskrivs om återvinning till konkursbo och om en borgenärs rätt att motsätta sig en rättshandling ska inte tillämpas på rättshandlingar som innebär att verket överför ett instituts eller företags tillgångar eller skulder i enlighet med denna lag och inte heller på verkets beslut enligt 7 §. På en insättares rätt att säga upp en insättning ska dock tillämpas 6, 9 och 13 § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, 9, 10 och 30 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform samt 69, 87 a och 89 § i sparbankslagen.

I 12 kap. 7 § föreskrivs om de rättsverkningar som beslut som avses i denna paragraf har på avtalsparters rättigheter.

Om något annat av Finansinspektionens tillsynsobjekt än ett sådant institut som är föremål för åtgärder, till följd av tillämpningen av 8—11 kap. inte längre uppfyller sina lagstadgade krav, ska verket underrätta Finansinspektionen om detta. Finansinspektionen ska, efter att ha fått underrättelsen, för ett sådant tillsynsobjekt sätta ut en tidsfrist inom vilken tillsynsobjektet ska uppfylla de lagstadgade kraven.

4 §

Offentliggörande av beslut

Verket ska på sina webbsidor offentliggöra ett beslut som avses i 1 § eller en sammanfattning av beslutet.

5 §

Tillämpning av värdepappersmarknadslagstiftningen

Vad som i 4 kap. i värdepappersmarknads-
lagen föreskrivs om prospekt och innehållet i prospekt samt i 11 kap. i den lagen om offentliga uppköpserbjudanden och skyldighet att lämna erbjudanden, ska inte tillämpas vid överföring eller förvärv av aktier med stöd av bestämmelserna i 9—11 kap. i denna lag.

6 §

Tillämpning av bestämmelserna om ägartillsyn

När skulder konverteras till aktier eller andelar på det sätt som avses i 8 kap. eller när aktier eller andelar överförs med stöd av 9 kap., tillämpas 3 kap. i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster och 32 a—32 c § i lagen om Finansinspektionen, om inte något annat föreskrivs nedan i denna paragraf.

Finansinspektionen ska utan obefogat dröjsmål besluta om den förbjuder ett förvärv eller begränsar rättigheter som är baserade på aktier eller andelar. I sin prövning ska Finansinspektionen beakta hur brådskande konverteringen av skulder eller överföringen av affärsverksamhet är samt behovet att uppnå syftet med resolutionen. Finansinspektionens beslut ska delges verket och den anmälningskyldige.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i kreditinstitutslagen och i lagen om investeringstjänster kan verket med stöd av bestämmelserna i 8 och 9 kap. i denna lag överföra aktier och andelar innan Europeiska centralbanken har fattat beslut enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i kreditinstitutslagen eller Finansinspektionen har beviljat tillstånd enligt 7 kap. 15 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster. Verket har emellertid utslutande rätt att utöva de rättigheter som är förenade med aktierna och andelarna till dess att Europeiska centralbanken har fattat sitt beslut eller Finansinspektionen har beviljat nämnda tillstånd eller har beslutat om den förbjuder överlåtelsen av aktierna eller andelarna eller till utgången av den tidsfrist som avses i 32 b § i lagen om Finansinspektionen.

7 §

Tillsättning av ombud

Verket kan genom sitt beslut för ett institut tillsätta ett ombud som enligt verkets anvisningar ska utöva den behörighet som tillkommer verket enligt denna lag. Verket ska i enlighet med 4 kap. 4 § 1—3 mom. offentliggöra beslutet att tillsätta ett ombud. På ombu-

det tillämpas bestämmelserna om tjänsteansvar för verkets tjänstemän.

Ombudet ska ha med avseende på uppdragets art och omfattning tillräcklig förmåga, erfarenhet och yrkesskicklighet och också i övrigt vara lämplig för uppdraget. Ombudet ska i uppdraget på alla sätt främja de allmänna resolutionsmålen som avses i 1 kap. 6 §. Ombudet ska regelbundet och alltid i början och slutet av sin mandatperiod upprätta och tillstålla verket en rapport om institutets finansiella situation och om skötseln av sina uppgifter som ombud.

Ett ombud kan tillsättas för högst ett år. Ombudets mandatperiod kan av särskilda skäl förlängas med ett år i sänder. Verket kan återkalla tillsättningen.

Om ett ombud tillsätts för ett institut som hör till samma grupp som ett institut i en annan EES-stat, ska verket med motsvarande resolutionsmyndigheter i den andra EES-staten om möjligt avtala att samma ombud ska tillsättas för alla institut som hör till gruppen.

Om ombudet med stöd av denna paragraf har den behörighet som tillkommer institutets styrelse eller verkställande direktör, ska verket göra en registeranmälan om begränsning av styrelsens eller verkställande direktörens behörighet och med ombudets personuppgifter. Uppgifterna ska föras in i handelsregistret, utöver de som ska registreras med stöd av handelsregisterlagen (129/1979).

8 §

Registrering i andra EES-stater

Verket ska be att beslut som avses i 1 § förs in i en annan EES-stats fastighetsregister, handelsregister eller något annat offentligt register, om sådana beslut ska registreras enligt lagstiftningen i staten i fråga.

9 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 17 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om fordringars förmånsrätt, i artikel 22 om allmänna principer för resolutionsverktyg och i artikel 23 om resolutionsplaner som ska innehålla detaljerade uppgifter om

de resolutionsverktyg som tillämpas på institut under resolution.

8 kap.

Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

1 §

Rätt att skriva ned det nominella värdet av skulder och konvertera dem till kapitalbasinstrument

Verket kan genom sitt beslut, med de undantag som anges i 5 och 6 §, helt eller delvis skriva ned det nominella värdet av andra skuldinstrument i institut och tillfälliga institut enligt 10 kap. än sådana som avses i 4 §, nedan *nedskrivningsbara skulder*, och konvertera de nedskrivna skulderna till kapitalbasinstrument på det sätt som föreskrivs i detta kapitel.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om tillfälliga instituts skulder ska också tillämpas på skulder som i enlighet med denna lag har överförts till ett tillfälligt institut.

Ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning ska ha adekvata system för att säkerställa att verket vid behov utan dröjsmål kan få tillgång till information som behövs för tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel.

2 §

Förslag till omorganiseringsplan av verksamheten

Ett institut ska inom en månad från ett beslut som avses i 1 § för verket lägga fram ett förslag till omorganisering av verksamheten. Verket kan av särskilda skäl förlänga tidsfristen med en månad.

Verket ska i samråd med Finansinspektionen bedöma förslaget. Om det är sannolikt att genomförandet av förslaget återställer institutets livskraft, ska verket godkänna förslaget. Om detta mål inte uppnås genom förslaget, ska verket i samråd med Finansinspektionen underrätta institutet om sin bedömning. Institutet ska då inom två veckor efter meddelandet tillstålla verket ett kompletterat förslag.

Verket ska inom en vecka efter att ha fått det kompletterade förslaget antingen kräva att institutet ytterligare kompletterar förslaget eller godkänna förslaget.

Vid nedskrivning av det nominella värdet av ett i 1 kap. 1 § 2 mom. avsett företags skuldinstrument ska moderföretaget lägga fram ett förslag som avses i 1 mom. i denna paragraf och som omfattar gruppens samtliga företag.

Institutet ska genomföra åtgärderna i det förslag som godkänts i enlighet med 2 mom. och minst var sjätte månad rapportera till verket hur genomförandet av förslaget framskrider. Verket kan i samråd med Finansinspektionen förutsätta att institutet kommer in med ett nytt förslag för godkännande av verket, om verket anser att detta behövs för att uppnå det mål som avses i 2 mom.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas de närmare bestämmelser om vilka krav som ska ställas på förslag enligt denna paragraf som behövs för genomförande av resolutionsdirektivet.

3 §

Genomförande av nedskrivning och konvertering av skulder

När verket skriver ned skuldernas nominella värde och konverterar det belopp som motsvarar nedskrivningen till kapitalbasinstrument, ska verket på basis av en värdering enligt 5 kap. uppskatta det totalbelopp varmed de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde ska skrivas ned och, under de förutsättningar som föreskrivs i 4 mom., konvertera det till kapitalbasinstrument.

Om institutets skulder överstiger dess tillgångar ska verket först skriva ned skuldernas bokföringsvärde med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan skulderna och tillgångarna, i samma ordning som skulderna vid institutets konkurs motsvarar förluster.

Dessutom ska verket skriva ned skuldernas nominella värde och konvertera ett mot nedskrivningen svarande belopp till kärnprimärkapitalinstrument. Konvertering ska göras på ett sådant belopp som efter nedskrivningen av skuldernas nominella värde enligt 2 mom. behövs för att öka institutets eller det tillfälliga institutets kapitalbas till ett sådant tröskelvärde som gör det möjligt att trygga marknadens förtroende för institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet.

Om ett institut eller ett tillfälligt institut har finansiella instrument med sämre förmånsrätt vid konkurs, ska värdet av sådana skulder skrivas ned till fullt belopp innan värdet av skulder med bättre förmånsrätt skrivs ned. Om ett institut eller ett tillfälligt institut har finansiella instrument som enligt villkoren kan konverteras till instrument som vid en konkurs har sämre förmånsrätt, ska instrumenten konverteras i enlighet med de villkor som gäller för dem, innan detta moment tillämpas.

När skulder i enlighet med 1 mom. konverteras till kapitalbasinstrument kan verket använda olik konverteringsförhållande för skulder som vid konkurs har olika förmånsrätt. Verket ska då iaktta den ena av följande principer:

1) konverteringsförhållandet ska vara sådant att det garanterar att borgenären får rimlig ersättning för den förlust som orsakas av att värdet av en skuld skrivs ned och konverteras,

2) konverteringskursen för skulder med bättre förmånsrätt ska vara högre än för skulder med sämre förmånsrätt.

En borgenär med en fordran vars nominella värde har skrivits ned på grundval av vad som föreskrivs i 3 mom. har rätt att få mot nedskrivningen svarande finansiella instrument med sämre förmånsrätt än den nedskrivna skulden. I 13 kap. föreskrivs om andra skyddsåtgärder för borgenärer.

Vad som nedan i detta kapitel föreskrivs om institut ska också tillämpas på tillfälliga institut som avses i 10 kap.

Vad som nedan i detta kapitel föreskrivs om institut ska också tillämpas på tillfälliga institut som avses i 10 kap.

4 §

Skulder vars nominella värde inte kan skrivas ned

Detta kapitel ska inte tillämpas på följande skulder:

1) insättningar som ersätts enligt 5 kap. i verklagen,

2) säkrade skulder, om säkerhetens verkliga värde täcker skuldbeloppet,

3) skulder baserade på anställningsförhållanden, med undantag för rörliga ersättningar som avses i 8 kap. 2 § 4 punkten i kreditinstitutslagen,

4) skulder för köp av råvaror och tjänster som institutet eller företaget behöver i sin verksamhet,

5) en ursprungligen högst sju dagars skuld till ett institut som inte hör till samma grupp som institutet i fråga,

6) skulder som uppkommit i samband med clearing och avveckling av betalningar eller värdepapper inom ett avvecklingssystem som avses i 2 § 1 mom. i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem och som förfaller till betalning tidigare än sju dagar från ett beslut som avses i 7 kap. 1 § i denna lag,

7) insättningsgarantiavgifter enligt 5 kap. 4 § 1 mom. i verklagen.

5 §

Fakultativa undantag i fråga om nedskrivningsbara skulder

Verket kan med de begränsningar som anges nedan i denna paragraf besluta att 1 § inte ska tillämpas på en skuld eller en del av en skuld. Denna paragraf ska inte tillämpas på finansiella instrument som hänförs till institutets kapitalbas.

Verket kan fatta ett beslut enligt 1 mom., om nedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

1) i praktiken inte kan ske inom en rimlig tid,

2) på ett orimligt sätt skulle äventyra institutets förmåga att upprätthålla sina kärnfunktioner eller fortsätta med sin kärnverksamhet,

3) på ett orimligt sätt skulle äventyra finansmarknadens stabilitet,

4) skulle försämra värdet på andra borge-närers fordringar mer än i det fall att skulderna inte skrivs ned och konverteras.

Belopp som inte skrivs ned i enlighet med 1 mom. kan användas för nedskrivning av övriga nedskrivningsbara skulders nominella värde enligt 1 §, dock med iakttagande av 4 kap. 6 § 1 mom. 3 punkten. Verket kan också besluta att det belopp som inte skrivs ned ska täckas ur resolutionsfonden i enlighet med 6 §.

När verket överväger sitt beslut enligt 1 mom. ska det i tillräcklig utsträckning beakta åtminstone

1) principen att de förluster som ett institut under resolution har ådragit sig ska täckas genom nedskrivning av de finansiella instrument som hänför sig till kapitalbasen och skulderna med iakttagande av samma förmånsrätt som vid institutets konkurs,

2) de egna medel och nedskrivningsbara skulder som återstår för ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning,

3) behovet av tillräckliga medel för resolutionen.

Verket ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om beslut som avses i denna paragraf. Om 6 § tillämpas på ett beslut, får detta inte verkställas utan kommissionens samtycke.

6 §

Användning av resolutionsfonden i särskilda fall

Ett instituts skulder som inte skrivits ned med stöd av 3 § och som enligt 3 mom. i den paragrafen inte har täckts genom ökning av de övriga skuldernas andel av hela det nedskrivna beloppet, kan helt eller delvis täckas med medel ur resolutionsfonden så som föreskrivs i denna paragraf.

Resolutionsfondens medel kan, med de begränsningar som nämns i 3 mom., användas i sådana fall som avses i 1 mom. för

1) täckning av institutets förluster om de överskrider institutets nettotillgångar värderade enligt 5 kap. 1 §,

2) förvärv av aktier och andelar i institutet samt andra finansiella instrument som hänförs till institutets kapitalbas.

Verket kan som villkor för tillämpning av 2 mom. 2 punkten ställa att det belopp som med stöd av punkten betalats till institutet senare ska återbetalas av institutets utdelningsbara fria egna kapital.

Resolutionsfondens medel kan användas för sådana syften som avses i 2 mom. endast efter det att de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde i enlighet med 1 § har skrivits ned med minst ett belopp som motsvarar åtta procent av det under resolutionsförvalt-

ning ställda institutets balansslutning som beräknats enligt 5 kap. Medel kan användas dock högst till ett belopp som

1) behövs för att trygga de finansiella verksamhetsförutsättningarna för institutet som har ställts under resolutionsförvaltning på det sätt som avses i 7 kap. 1 §, och som

2) motsvarar högst fem procent av institutets som har ställts under resolutionsförvaltning balansslutning beräknad enligt 5 kap., om inte något annat följer av 5 mom. i denna paragraf.

Verket kan i undantagsfall besluta att ett belopp som överstiger den gräns som föreskrivs i 4 mom. 2 punkten ska täckas med medel ur fonden eller på något annat sätt. Förutsättning är att det nominella värdet av alla nedskrivningsbara skulder har skrivits ned till fullt belopp i enlighet med detta kapitel, med undantag för

1) medel på konto i en inlåningsbank,
2) ännu inte registrerade medel på konto som används för betalningsförmedling,

3) medel som tillhör ett offentligt samfund, ett annat institut eller ett finansiellt institut.

Resolutionsfondens medel kan, med avvikelse från 4 mom., användas för ändamål som avses i 2 mom., om

1) de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde har skrivits ned och av skulderna i enlighet med 1 § har konverterats minst ett belopp som motsvarar 20 procent av det sammanlagda beloppet av institutets som har ställts under resolutionsförvaltning riskvägda tillgångar och poster utanför balansräkningen enligt EU:s tillsynsförordning,

2) resolutionsfonden disponerar över minst ett belopp som motsvarar tre procent av garanterade insättningar enligt 5 kap. 8 § i verklagen, och om

3) institutets som har ställts under resolutionsförvaltning tillgångar enligt den konsoliderade balansräkningen uppgår till mindre än 900 miljarder euro.

7 §

Minimikrav för nedskrivningsbara skulder

Ett institut ska ständigt ha en kapitalbas och nedskrivningsbara skulder som samman-

lagt uppgår till minst ett belopp som verket bestämmer. Verket ska samråda med Finansinspektionen innan det fastställer kapitalkravet. Verket ska när det fastställer kravet beakta åtminstone

1) behovet att säkerställa uppnåendet av målen för resolutionen,

2) behovet att, i det fall att skulderna nedskrivs och konverteras, säkerställa att institutet har tillräckligt med nedskrivningsbara skulder för att institutets kapitalbas ska kunna ökas till ett tröskelvärde som tryggar institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet samt marknadens förtroende,

3) institutets storlek, affärs- och finansieringsmodell samt riskprofil,

4) i vilken utsträckning resolutionen kan finansieras ur insättningsgarantifonden i enlighet med 5 kap. 14 § i verklagen,

5) vilka negativa konsekvenser det skulle få för den finansiella stabiliteten, övriga institut eller det finansiella systemet om institutets verksamhet upphör.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om ett instituts kapitalbas, nedskrivningsbara skulder och balansslutning ska tillämpas på institutets konsoliderade kapitalbas, konsoliderade nedskrivningsbara skulder och konsoliderade balansslutning. I 12 § 3 mom. föreskrivs om värdering av derivat.

De nedskrivningsbara skulderna kan räknas in i det sammanlagda belopp som avses i 1 mom. endast om

1) det finansiella instrumentet är till fullt betalt,

2) institutet inte direkt eller indirekt har beviljat kredit eller ställt säkerhet för förvärv av de finansiella instrument som skulden är baserad på,

3) skulden förfaller till betalning tidigast ett år efter att den uppkommit,

4) skulden inte hänför sig till ett derivat,

5) skulden inte är baserad på en garanterad insättning enligt 5 kap. 8 § i verklagen,

6) institutet inte har någon fordringsrätt och inte har ställt säkerhet eller gått i borgen för skulden.

Om ett tredjelands lag tillämpas på en skuld kan verket förutsätta att skulden ska betraktas som en nedskrivningsbar skuld endast i det fall att verkets eventuella beslut om nedskrivning och konvertering av skulden

anses vara bindande och giltigt enligt tredjelandets lagstiftning. På yrkande av verket ska institutet lägga fram utredning om saken.

Denna paragraf ska inte tillämpas på hypoteksbanker som avses i 2 kap. i lagen om hypoteksbanksverksamhet (688/2010).

8 §

Skulder som är nedskrivningsbara enligt avtal

Verket kan besluta att minimikravet enligt 7 § delvis ska täckas med skulder som är nedskrivningsbara enligt avtal. Som sådan skuld kan godkännas endast en skuld på vilken tillämpas avtalsvillkor

1) som gör det möjligt att i enlighet med detta kapitel skriva ned eller konvertera skulden före övriga nedskrivningsbara skulder, och

2) som innebär att skulden vid konkurs ges sämre förmånsrätt än övriga nedskrivningsbara skulder.

9 §

Tillsyn över minimikrav för nedskrivningsbara skulder

Ett institut ska ha tillräckliga system för att säkerställa att verket fortlöpande kan övervaka att institutet eller företaget uppfyller de krav som föreskrivs i 7 §. Verket ska i samråd med Finansinspektionen fortlöpande övervaka att kraven efterlevs.

Verket ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om de minimikrav som enligt 7 § ställs på varje institut.

10 §

Samarbete med andra EES-staters resolutionsmyndigheter

Verket ska tillsammans med de övriga myndigheter som ansvarar för resolution av koncernbolag besluta om tillämpning av minimikravet för nedskrivningsbara skulder på basis av moderföretagets konsoliderade balansslutning.

Om de myndigheter som avses i 1 mom. inte inom fyra månader har fattat ett sådant

gemensamt beslut som avses i 1 mom. och verket är ansvarig myndighet för koncernresolutionen, ska verket fatta beslutet. I beslutet ska beaktas den bedömning av koncernbolagen som gjorts av de övriga resolutionsmyndigheterna, och beslutet ska tillställas koncernens moderföretag.

Om en myndighet som avses i 1 mom. i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist om ett beslut som avses i 1 eller 2 mom. till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska verket skjuta upp sitt beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Den fyra månaders tidsfrist som avses i 2 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten för avgörande efter den fyra månaders tidsfrist som avses i 2 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 2 mom.

Om det till samma grupp som institutet eller ett institut som är beläget i en annan EES-stat hör minst ett företag som har sitt säte i Finland och minst ett företag som har sitt säte i en annan EES-stat, ska verket tillsammans med resolutionsmyndigheten i den andra EES-staten eftersträva ett gemensamt beslut om tillämpning av 7 § eller av motsvarande lagstiftning i den andra EES-staten på moderföretaget på basis av den konsoliderade balansslutningen och om tillämpning av 7 § eller motsvarande lagstiftning i den andra EES-staten på dotterföretaget.

Om de myndigheter som avses i 5 mom. inte inom fyra månader har fattat ett sådant gemensamt beslut som avses i det momentet ska verket fatta beslutet i fråga om dotterföretag som hör till dess behörighet. I beslutet ska beaktas de myndigheters synpunkter och reservationer som ansvarar för koncernresolutionen och beslutet ska tillställas koncernens moderföretag och dotterföretag.

Om den för koncernresolutionen ansvariga myndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit

tit en tvist om ett beslut som avses i 6 mom. till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska verket skjuta upp sitt eget beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut. Ärendet får dock inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten, om det på basis av dotterbolagets balansomslutning beräknade kravet med högst en procentenhet skiljer sig från det på basis av den konsoliderade balansomslutningen beräknade kravet.

Den tidsfrist på fyra månader som avses i 6 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter den fyra månaders tidsfrist som avses i 2 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 2 mom.

Beslut som avses i denna paragraf ska omprövas minst en gång per år.

11 §

Undantag från tillämpning av minimikraven för nedskrivningsbara skulder i en grupp

Verket kan i egenskap av ansvarig koncernresolutionsmyndighet besluta att på ett institut som verkar som moderföretag i en grupp ska tillämpas minimikravet enligt 7 § endast på basis av institutets konsoliderade finansiella ställning. En förutsättning är att Finansinspektionen på moderföretaget har beslutat tillämpa kapitalkravet enligt artikel 7 i EU:s tillsynsförordning endast på basis av institutets konsoliderade finansiella ställning.

Verket kan i egenskap av den myndighet som ansvarar för resolution av ett institut som är dotterföretag i en grupp besluta att minimikravet enligt 7 § inte ska tillämpas på dotterföretaget, om

1) gruppens moderföretag och dotterföretaget i fråga är registrerade och övervakas i Finland,

2) moderföretaget i enlighet med 1 kap. 5 § 1 mom. i bokföringslagen har bestäm-

manderätt över dotterföretaget och dotterföretaget omfattas av den gruppbaseade tillsynen över moderföretaget,

3) på gruppens moderföretag i Finland tillämpas det minimikrav som föreskrivs i 7 §, på basis av moderföretagets konsoliderade finansiella ställning,

4) det inte föreligger några hinder för att moderföretaget övertar ansvaret för dotterföretagets skuld eller tecknar finansiella instrument som hänför sig till dotterföretagets kapitalbas,

5) dotterföretaget leds i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper och moderföretaget garanterar dotterföretagets åtaganden på ett sätt som Finansinspektionen godkänt, eller dotterföretagets exponeringar är mindre betydande,

6) förfarandena för bedömning, mätning och tillsyn av moderföretagets exponeringar omfattar också dotterföretaget, och om

7) Finansinspektionen i enlighet med artikel 7.1 i EU:s tillsynsförordning har beviljat undantag i fråga om tillämpningen av kravet på dotterföretagets minimikapitalbas.

12 §

Hur nedskrivning och konvertering tillämpas på derivat

Derivatskulder kan skrivas ned endast efter det att derivatkontraktet har avslutats. Verket kan i samband med resolutionsåtgärder avsluta ett derivatkontrakt oberoende av dess villkor.

Om nettningssavtal tillämpas på derivatkontrakt ska verket eller en värderare som avses i 5 kap. 2 § i samband med värdering enligt 1 § i det kapitlet fastställa en sådan derivatskuld till nettobelopp, i enlighet med nettningssavtalets villkor.

Verket eller en värderare som avses i 5 kap. 2 § ska fastställa värdet av skulder som hänför sig till derivat utifrån

1) metoder som lämpar sig för att fastställa värdet på olika klasser av derivat, inbegripet transaktioner som omfattas av nettningssavtal,

2) principer för att fastställa den relevanta tidpunkt då värdet av derivatpositioner ska fastställas,

3) metoder som lämpar sig för att jämföra den värdeförstörelse som skulle följa av att derivatkontrakt avslutas med den förlust som skulle bli följden av nedskrivningen och konverteringen av skulder som hänför sig till derivat.

13 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 12 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om de minimikrav som institut och moderföretag enligt artiklarna 8 och 9 ska vara skyldiga att följa när det gäller egna medel och nedskrivningsbara skulder som omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter. I artikel 27 i den förordningen föreskrivs om nedskrivning av skulder och om konvertering av skulder till kapitalbasinstrument.

9 kap.

Överföring av affärsverksamhet

1 §

Rätt att överföra ett instituts affärsverksamhet

Verket kan besluta att ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning affärsverksamhet helt eller delvis ska överföras till ett annat institut eller till någon annan tredje part i en eller flera omgångar, så som föreskrivs i detta kapitel. Denna paragraf ska inte tillämpas på överföring av affärsverksamhet till ett tillfälligt institut, om inte något annat föreskrivs i 10 kap.

Med *överföring av affärsverksamhet* avses i denna lag

- 1) fusionering av ett institut med ett annat institut eller med ett annat företag,
- 2) uppdelning av ett institut i två eller flera institut eller andra företag,
- 3) annan överföring av ett instituts tillgångar och skulder till en köpare,
- 4) inlösen och vidareöverföring av ett instituts aktier och andelar.

2 §

Principer för överföring av affärsverksamhet

Affärsverksamhet får inte överföras på villkor som avviker från dem som allmänt tillämpas vid verksamhetsöverlåtelser mellan parter som inte står i beroendeförhållande till varandra. Vid inlösen av aktier och andelar i ett institut under resolution bestäms inlösenvärdet på basis av en värdering enligt 5 kap.

Verket kan, med samtycke av förvärvaren, till institutet återföra tillgångar och skulder som i enlighet med detta kapitel har överförts till ett annat företag eller, när det är fråga om aktier eller andelar som lösts in hos en aktie- eller andelsägare, till denne. Överföringar som avses i detta moment ska göras på villkor som avses i 1 mom.

På överföring av affärsverksamhet ska tillämpas sådana skyddsåtgärder för delvis egendomsöverföring som avses i 13 kap.

Det mottagande institutet anses fortsätta det instituts verksamhet som har ställts under resolutionsförvaltning, om det mottar rätten att tillhandahålla tjänster och att etablera sig i en annan EES-stat.

3 §

Förfarandet vid överföring av affärsverksamhet

Verket ska offentligt bjuda ut sådan affärsverksamhet till försäljning som ska överföras eller separat bjuda ut varje del av verksamheten, om inte något annat följer av 2 mom.

Verket kan överföra affärsverksamhet utan att offentligt bjuda ut den, om offentligt utbud skulle hota finansmarknadens stabilitet eller i övrigt äventyra syftet med resolutionen, eller försvåra ett effektivt genomförande av resolutionen.

Verket ska välja ett sådant förmånligaste anbud som inte äventyrar möjligheterna att på ett tillförlitligt sätt fortsätta med den affärsverksamhet som ska säljas eller förverkligandet av resolutionens syften.

Vid tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel kan en värdepappersemittent under de förutsättningar som föreskrivs i 6 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen skjuta upp of-

fentliggörande av uppgifter som avses i den paragrafen.

4 §

Fortsättning av affärsverksamheten

Det mottagande företaget har rätt att bedriva koncessionsenlig verksamhet endast i den utsträckning som koncessionen avser. När det gäller rätten att tillhandahålla tjänster i en annan EES-stat och rätten att etablera sig i en annan EES-stat anses det företaget som mottar verksamhet fortsätta det instituts verksamhet som har ställts under resolutionsförvaltning.

Institutets rätt att delta i betalnings- och avvecklingssystem, verka på en reglerad marknad och höra till insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerare samt övriga jämförbara rättigheter övergår till det mottagande företaget direkt med stöd av lag, om det mottagande företaget uppfyller förutsättningarna för utövande av rättigheten.

Trots vad som föreskrivs i 2 mom. kan verket bevilja det mottagande företaget rättigheter enligt 2 mom. även om det inte uppfyller villkoren för utövande av en rättighet som avses i det momentet. En sådan rättighet är i kraft högst två år i sänder.

5 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 24 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om överföring av affärsverksamhet inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen.

10 kap.

Tillfälliga institut

1 §

Inrättande av ett tillfälligt institut samt överlåtelse av tillgångar och skulder

Verket kan bilda ett aktiebolag för att fortsätta med ett instituts som har ställts under resolutionsförvaltning centrala affärsfunktioner

(*tillfälligt institut*) samt besluta om överföring av institutets tillgångar eller skulder i en eller flera poster till det tillfälliga institutet, enligt vad som föreskrivs i detta kapitel. På ett tillfälligt institut ska tillämpas kreditinstitutslagen och lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform eller lagen om investeringstjänster, om inte något annat föreskrivs nedan. Av bolagsordningen för ett tillfälligt institut ska framgå att aktiebolaget är ett sådant tillfälligt institut som avses i denna lag.

Verket ska teckna minst en så stor andel av aktierna i det tillfälliga institutet som motsvarar mer än hälften av det röstetal som samtliga aktier medför. Aktiekapitalet ska betalas kontant eller i form av apport genom att till det tillfälliga institutet överförs tillräckligt mycket av institutets under resolution tillgångar efter det att dess egna tillgångar och skulder har skrivits ned i enlighet med 6 och 8 kap. Verket ska fastställa värdet av apportegendom som avses i detta moment med iakttagande av vad som i 5 kap. föreskrivs om värdering av tillgångar. Ett tillfälligt instituts skulder får i enlighet med 8 kap. konverteras till aktier i det tillfälliga institutet högst till ett så stort belopp att verkets bestämmanderätt är tryggad.

Verket kan i enlighet med detta kapitel besluta att tillgångar eller skulder som överförts till ett tillfälligt institut ska återföras till institutet eller, när det är fråga om aktier eller andelar om lösts in hos en aktie- eller andelsägare, till aktie- eller andelsägaren, om denna överföring uttryckligen är tillåten i verkets beslut om överföring av tillgångarna eller skulderna, eller om tillgångarna eller skulderna i fråga har överförts till ett tillfälligt institut i strid med beslutet.

På inrättande av ett tillfälligt institut och på överlåtelse av tillgångar och skulder ska tillämpas vad som i 13 kap. föreskrivs om skyddsåtgärder vid delvis överföring av egendom.

2 §

Fortsatt verksamhet

Verket ska i samband med överlåtelse av affärsverksamhet till ett tillfälligt institut för-

säkra sig om det tillfälliga institutets förmåga att utan avbrott upprätthålla institutets centrala funktioner.

Det mottagande institutet anses fortsätta det instituts som har ställts under resolutionsförvaltning verksamhet och det har rätt att tillhandahålla tjänster och att etablera sig i en annan EES-stat.

Finansinspektionen ska med avvikelse från kreditinstitutslagen och lagen om investeringstjänster besluta om beviljande av verksamhetstillstånd för ett tillfälligt institut utan dröjsmål efter att från verket ha fått meddelande om att det tillfälliga institutet har inrättats eller om att bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas på ett tidigare inrättat tillfälligt institut. Finansinspektionen kan på ansökan av verket bevilja ett tillfälligt institut tillstånd att för viss tid avvika från de nämnda lagarnas krav i fråga om solvens och likviditet.

Institutets rätt att delta i betalnings- och avvecklingssystem, verka på en reglerad marknad och höra till insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerare samt övriga jämförbara rättigheter övergår till det tillfälliga institutet.

Trots vad som föreskrivs i 4 mom. kan verket besluta att ett tillfälligt instituts rättigheter enligt 4 mom. gäller högst två år i sänder, om det tillfälliga institutet inte uppfyller de krav för utövande av rättigheterna som föreskrivs eller anges i systemets villkor.

3 §

Ägande och ledande av ett tillfälligt institut

Verket får inte före ett beslut som avses i 4 § överföra bestämmanderätt enligt 1 § 2 mom.

Verket ska se till att ett tillfälligt instituts ledning och personal har den yrkesskicklighet som behövs för att förvalta dess tillgångar.

Styrelsen och verkställande direktören för ett tillfälligt institut ska leda institutet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper samt i enlighet med den verksamhetsplan som verket godkänt, de risktagningsprinciper som ingår i planen och de ersättningsprinciper som verket godkänt.

Om inte något annat följer av de begränsningar som uppställts i enlighet med EU:s eller medlemsstaternas konkurrensregler ska ett tillfälligt institut ledas så att institutet eller dess affärsverksamhet kan överföras inom den tidsfrist som anges i 4 § 1 mom.

4 §

Avslutande av ett tillfälligt instituts verksamhet

Verket ska fatta beslut om fusion eller delning av ett tillfälligt institut, om försäljning av dess aktier eller om annan avveckling så snart som möjligt och senast två år från den dag då det tillfälliga institutet har övertagit den sista delen av den affärsverksamhet, de tillgångar eller de skulder som ska överlåtas till det tillfälliga institutet från institutet under resolution.

Verket kan förlänga den tidsfrist som avses i 1 mom. med högst ett år i sänder, om detta behövs för att det tillfälliga institutet ska kunna avvecklas eller dess aktier säljas eller om förlängningen av tidsfristen behövs för att trygga en fortsättning på det tillfälliga institutets centrala bank- eller finansfunktioner.

När verket avslutar ett tillfälligt instituts verksamhet ska det till offentlig försäljning bjuda ut det tillfälliga institutets aktier, andelar och tillgångar. Verket ska välja det förmånligaste erbjudandet som inte äventyrar resolutionens syften eller finansmarknadens störningsfria funktion.

På avveckling av ett tillfälligt institut ska i övrigt tillämpas vad som någon annanstans i lag föreskrivs om avveckling av aktiebolag.

5 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 25 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om egendomsförvaltningsbolag som motsvarar tillfälliga institut inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen.

11 kap.

Egendomsförvaltningsbolag

1 §

Bildande av egendomsförvaltningsbolag samt överlåtelse av tillgångar och skulder

Verket kan vid tillämpning av bestämmelserna i 8—10 kap. bilda ett eller flera aktiebolag (*egendomsförvaltningsbolag*) och under de förutsättningar som föreskrivs i 2 mom. besluta om överföring av tillgångarna och skulderna i ett institut under resolution eller i ett tillfälligt institut, i en eller flera poster till ett egendomsförvaltningsbolag. Av egendomsförvaltningsbolagets bolagsordning ska det framgå att bolaget är ett sådant egendomsförvaltningsbolag som avses i denna lag.

Verket kan besluta om överföring av tillgångarna och skulderna i ett institut under resolution eller i ett tillfälligt institut till ett egendomsförvaltningsbolag, om tillgångarna och skulderna inte kan säljas utan förlust eller utan att störa finansmarknadens funktion eller om detta förutsätts för att säkerställa institutets under resolution eller det tillfälliga institutets verksamhet.

Verket ska, med tillämpning av vad som i 5 kap. föreskrivs om värdering av tillgångar, bestämma det vederlag mot vilket tillgångar eller skulder överförs till egendomsförvaltningsbolaget.

Verket ska vid tillämpning av denna paragraf teckna en minst så stor andel av egendomsförvaltningsbolagets aktier som motsvarar mer än hälften av det röstetal som bolagets samtliga aktier medför. På vederlaget för aktierna ska 3 mom. tillämpas.

Verket kan besluta att tillgångar eller skulder som i enlighet med detta kapitel har överförts till ett egendomsförvaltningsbolag ska återföras till institutet, om denna överföring uttryckligen är tillåten i verkets beslut om överföring av tillgångarna eller skulderna eller om skulderna eller tillgångarna har överförts till egendomsförvaltningsbolaget i strid med beslutet.

På sådan överföring av tillgångar, rättigheter, skulder och övriga förpliktelser som av-

ses i detta kapitel ska tillämpas vad som i 13 kap. föreskrivs om skyddsåtgärder vid delvis överföring av egendom.

2 §

Ägande och ledande av egendomsförvaltningsbolag

Verket ska se till att ett egendomsförvaltningsbolags ledning och personal har den yrkesskicklighet som krävs för förvaltningen av egendomsförvaltningsbolagets tillgångar.

Egendomsförvaltningsbolagets styrelse och verkställande direktör ska leda egendomsförvaltningsbolaget enligt sunda och försiktiga affärsprinciper samt i enlighet med den verksamhetsplan som verket godkänt, de risktagningsprinciper som ingår i planen och de ersättningsprinciper som verket godkänt. Verket kan besluta om återföring av tillgångar och skulder som överförts i enlighet med detta kapitel till institutet under resolution eller till det tillfälliga institutet, om en sådan överföring uttryckligen är tillåten i verkets beslut enligt vilket en tillgångspost eller en skuld har överförts till egendomsförvaltningsbolaget och tillgångsposten eller skulden återförs inom den tidsfrist som anges i beslutet.

3 §

Avslutande av egendomsförvaltningsbolags verksamhet

Verket ska sälja ett egendomsförvaltningsbolags aktier, besluta om fusion eller delning eller avveckla bolaget så snart som möjligt, utan att avslutandet av verksamheten leder till betydande förluster eller störningar på finansmarknaden eller äventyrar uppnåendet av de mål för resolutionen som avses i 1 kap. 6 §.

När verket avslutar ett egendomsförvaltningsbolags verksamhet ska det till offentlig försäljning bjuda ut egendomsförvaltningsbolagets aktier, andelar och tillgångar. Verket ska välja det förmånligaste erbjudandet som inte äventyrar resolutionens syften eller finansmarknadens störningsfria funktion.

På avveckling av ett egendomsförvaltningsbolag ska i övrigt tillämpas vad som någon annanstans i lag föreskrivs om avveckling av aktiebolag.

4 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 26 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om avskiljande av tillgångar som motsvarar egendomsförvaltningsbolag och som används inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen.

AVDELNING IV

VERKETS BEFOGENHETER OCH SKYDDSÅTGÄRDER

12 kap.

Verkets befogenheter

1 §

Befogenheter

Verket har rätt att

1) trots sekretessbestämmelserna få de handlingar, uppgifter och utredningar av institut som verket behöver för tillämpningen av resolutionsverktyg, upprättande av resolutionsplaner och skötseln av andra uppgifter som föreskrivs i denna lag,

2) trots sekretessbestämmelserna utföra inspektioner i institut enligt vad som närmare föreskrivs i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) i den utsträckning som skötseln av uppgifterna kräver.

Verket har rätt att under de förutsättningar som föreskrivs i denna lag

1) ta kontroll över ett institut och utöva alla de rättigheter som tillkommer dess ägare, förvaltningsråd, styrelse, verkställande direktör och andra som hör till den högsta ledningen,

2) lösa in och vidareöverföra aktier och andelar som emitterats av institutet,

3) överföra institutets tillgångar och skulder till en annan part, i enlighet med dennas samtycke,

4) skriva ned värdet på institutets nedskrivningsbara skulder,

5) konvertera nedskrivningsbara skulder till aktier eller andelar i institutet eller dess moderföretag eller till aktier i ett tillfälligt institut till vilket institutets tillgångar eller skulder överförs,

6) dra in skuldinstrument som institutet emitterat,

7) skriva ned värdet på aktier och andelar samt andra poster i eget kapital och att ogiltigförklara sådana aktier och andelar i förhållande till nedskrivningen av dem,

8) kräva att ett institut eller dess moderföretag emitterar nya aktier eller andelar,

9) ändra förfallodagen för skulder samt räntan på sådana skuldförbindelser och nedskrivningsbara skulder, flytta förfalldatum för räntan och avbryta betalningsskyldigheten för viss tid,

10) säga upp och avsluta derivatkontrakt,

11) avsätta medlemmar i institutets förvaltningsråd och styrelse samt verkställande direktören och säga upp andra personer som hör till den verkställande ledningen enligt 1 kap. 20 § i kreditinstitutslagen, trots vad som föreskrivs någon annanstans i lag, samt att utse nya personer i stället för dem,

12) ålägga Finansinspektionen att i enlighet med 32 a § i lagen om Finansinspektionen fatta beslut om ägarens lämplighet och tillförlitlighet inom en rimlig tid som det föreslår, trots vad som i 32 b § i den lagen föreskrivs om tidsfrister.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om institut ska också tillämpas på företag som på uppdrag av ett institut sköter uppgifter i anslutning till dess affärsverksamhet, bokföring, datasystem, riskhantering eller interna kontroll.

De rättigheter som avses i 1 och 2 mom. ska, om inte något annat följer av bestämmelserna om statligt stöd, tillämpas trots vad som föreskrivs någon annanstans i lag, beslutas med stöd av lag eller avtalas mellan avtalsparter.

Verket kan utöva befogenheter som föreskrivs i denna paragraf trots vad som föreskrivs någon annanstans i lag eller i institu-

tets bolagsordning eller stadgar eller annars avtalas om skyldigheten att utverka en annan myndighets eller persons samtycke till utövande av en befogenhet eller om skyldigheten att göra anmälan till en myndighet innan en befogenhet utövas.

2 §

Kompletterande befogenheter

Verket har, när det utövar resolutionsbefogenheter enligt 8—11 kap., rätt att

1) överföra ett instituts tillgångar och skulder så att ansvarsförbindelser i samband med dem kvarstår hos institutet, om inte något annat följer av bestämmelserna i 13 kap.,

2) upphäva rätten att förvärva aktier eller andelar i institut som är föremål för resolutionsåtgärder,

3) kräva att Finansinspektionen avbryter handeln med finansiella instrument i ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning eller skjuter upp upptagandet till handel på en sådan reglerad marknad som avses i 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012),

4) besluta att mottagaren i samband med överföringen av ett instituts tillgångar eller skulder har samma rättigheter och skyldigheter att delta i handeln på en reglerad marknad och i betalnings- och avvecklingssystemen samt i insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerare, med undantag för rättigheter och skyldigheter till följd av begränsning av förvaltningsorgans behörighet,

5) besluta att institutet och mottagaren av dess tillgångar eller skulder ska ge varandra information som är relevant för överföringen eller någon annan åtgärd och i övrigt bidra till att resolutionsåtgärderna genomförs på ett effektivt sätt,

6) annullera eller ändra villkoren i ett avtal där institutet är part samt besluta att den part som tar emot rättigheterna, tillgångarna eller skulderna blir avtalspart i stället för institutet.

När verket utövar resolutionsbefogenheter enligt denna lag har det rätt att bestämma att kontinuitetsarrangemang ska vidtas för att säkerställa resolutionsåtgärdernas effektivitet

och att den som tar emot rättigheterna, tillgångarna eller skulderna kan bedriva den affärsverksamhet som överförs. Kontinuitetsarrangemanget kan innebära

1) att avtal som ingåtts av ett institut fortsätter att gälla, så att mottagaren övertar ansvaret för institutets rättigheter och skyldigheter som har samband med de tillgångar och skulder som överförs till den mottagaren och att mottagaren ersätter institutet som har ställts under resolutionsförvaltning i alla relevanta avtal,

2) att mottagaren åläggs att i stället för institutet delta i alla rättegångar och andra rättsliga förfaranden som avser överförda finansiella instrument, rättigheter, tillgångar eller skulder,

3) andra med 1 punkten jämförbara kontinuitetsarrangemang.

Vad som föreskrivs i 1 mom. 4 punkten och 2 mom. 2 punkten inverkar inte på

1) de anställdas rätt att säga upp eller häva arbetsavtal,

2) en avtalsparts rätt att säga upp eller häva ett avtal eller utöva andra avtalsenliga rättigheter, om

a) detta enligt avtalsvillkoren är möjligt med anledning av en åtgärd som ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning har vidtagit eller underlåtit att vidta före överföringen eller som mottagaren har vidtagit eller underlåtit att vidta efter överföringen, och

b) inte något annat följer av 11 §.

3 §

Befogenhet att kräva tjänster och faciliteter

Verket kan besluta att ett institut ska tillhandahålla mottagaren av tillgångarna eller skulderna sådana tjänster och faciliteter som denna behöver för att affärsverksamheten ska kunna bedrivas effektivt och som inte innebär någon form av finansiellt stöd. Det som föreskrivs ovan i detta moment ska också tillämpas på företag som hör till en grupp och som är föremål för likvidations- eller konkursförfarande.

Verket har rätt att i Finland genomföra ett sådant beslut av en annan EES-stats resolutionsmyndighet som stämmer överens med

1 mom. och avser en grupp till vilken ett i Finland registrerat företag hör.

Tjänster och faciliteter som avses i 1 och 2 mom. ska tillhandahållas

1) på samma villkor som enligt avtal om tjänster och faciliteter har tillhandahållits ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning omedelbart innan resolutionsåtgärder vidtagits, eller

2) på rimliga villkor i andra fall än sådana som avses i 1 punkten.

4 §

Hur andra EES-staters beslut om resolutionsåtgärder genomförs i Finland

Ett sådant resolutionsbeslut enligt lagstiftningen i en annan EES-stat som gäller överföring av tillgångar, rättigheter eller skulder belägna i Finland eller som gäller sådana tillgångar, rättigheter eller skulder som finsk lag tillämpas på, träder i Finland i kraft utan något särskilt beslut samtidigt som resolutionsbeslutet träder i kraft i den andra EES-staten.

Ett sådant resolutionsbeslut enligt lagstiftningen i en annan EES-stat som gäller nedskrivning av värdet på aktier, andelar eller skulder eller konvertering av skulder till aktier eller andelar, träder i Finland i kraft utan något särskilt beslut samtidigt som resolutionsbeslutet träder i kraft i den andra EES-staten. Det som föreskrivs ovan i detta moment ska tillämpas trots att

1) på aktierna, andelarna eller skulderna tillämpas finsk lag, eller

2) en fysisk person i egenskap av borgenär är bosatt i Finland, en juridisk person i egenskap av borgenär är registrerad i Finland eller trots att borgenären är ett finländskt offentligt samfund.

Vad som i 2 mom. föreskrivs om resolutionsbeslut ska tillämpas också på beslut som avses i 6 kap. 1 och 3 §.

Verket ska på begäran av den resolutionsmyndighet i en annan EES-stat som fattat ett beslut som avses i 1—3 mom. genomföra beslutet.

Överklagande av beslut som avses i 1—3 mom. regleras i den EES-stats lagstiftning enligt vilken beslutet har fattats.

5 §

Kompletterande bestämmelser om skyddsåtgärder

Verket ska besluta om resolutionsåtgärder

1) som gäller sådana tillgångar eller skulder i en annan EES-stat på vilka tillämpas den andra EES-statens lagstiftning,

2) varmed värdet på aktier, andelar eller skulder skrivs ned eller skulder konverteras till aktier eller andelar, om

a) en annan EES-stats lagstiftning tillämpas på dem,

b) borgenären är en fysisk person som är bosatt i en annan EES-stat,

c) borgenären är en juridisk person som har sitt stadgeenliga säte i en annan EES-stat, eller om

d) borgenären är ett offentligt samfund i en annan EES-stat.

Vad som i 1 mom. 2 punkten föreskrivs om resolutionsbeslut ska också tillämpas på beslut om nedskrivning av värdet på aktier eller andelar innan en eventuell resolutionsåtgärd vidtas.

På sådana skyddsåtgärder vid delvis överföring av egendom som vidtas i samband med tillgångar, rättigheter och skulder som avses i 1 mom. 1 punkten, ska tillämpas vad som i 13 kap. föreskrivs om skyddsåtgärder.

6 §

Befogenhet att överföra egendom som är belägen i ett tredjeland

När resolutionsåtgärder avser egendom som är belägen i ett tredjeland eller tillgångar eller skulder på vilka tillämpas ett tredjelands lagstiftning, kan verket besluta att

1) ett ombud eller någon annan person som utövar bestämmanderätt i ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning och mottagaren av tillgångarna eller skulderna ska vidta alla behövliga åtgärder för att säkerställa att överföringen, nedskrivningen eller någon annan åtgärd får verkan,

2) ett ombud eller någon annan person som utövar bestämmanderätt i ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning förvaltar tillgångarna eller betalar skulden för

mottagarens räkning, till dess att överföringen, nedskrivningen eller en annan åtgärd får verkan,

3) rimliga kostnader som mottagaren ådrar sig när den utför åtgärder som avses i 1 eller 2 punkten ersätts enligt de grunder som nämns i 7 kap. 2 § 3 mom.

Verket kan besluta att på ett ombud som tillsatts för ett institut eller på någon annan som utövar bestämmanderätt i institutet samt på mottagaren ska tillämpas bestämmelserna i 1 mom., om verket överför eller har för avsikt att överföra institutets aktier eller andelar eller dess tillgångar eller skulder från institutet till en annan person och

1) de tillgångar som överförts eller ska överföras är belägna i ett tredjeland, eller

2) ett tredjelands lagstiftning ska tillämpas på de aktier, andelar, övriga tillgångar eller skulder som har överförts eller ska överföras.

Vad som föreskrivs i 1 mom. 1 punkten ska inte tillämpas om det är exceptionellt osäkert om en överlåtelse, nedskrivning eller annan åtgärd kommer att genomföras i ett tredjeland.

7 §

Hur vissa avtalsvillkor påverkas av resolution och tidigt ingripande

Resolutionsåtgärder eller åtgärder som enligt 15 kap. 2 § 3 mom. beslutats av ett tredjelands resolutionsmyndighet betraktas inte som insolvensförfarande enligt lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valuta-handel samt avvecklingssystem eller lagen om finansiella säkerheter (11/2004) och inte heller som en händelse som berättigar till nettning eller annat genomförande av avtal, om de centrala avtalsvillkoren och avtalsförpliktelseerna fortfarande efterlevs.

En resolutionsåtgärd som avses i 1 mom. och en händelse som har direkt samband med tillämpning av det momentet berättigar inte åtgärder som syftar till att

1) säga upp eller häva ett avtal, avbryta genomförandet av ett avtal, netta betalningsförpliktelser eller kvitta skulder,

2) komma i besittning av institutets egendom, utöva kontroll över sådan egendom eller realisera säkerheter, eller att

3) påverka institutets avtalsenliga rättigheter.

Vad som föreskrivs i 2 mom. 1 punkten ska också tillämpas på ett sådant av en grupps dotterföretag ingånget avtal för vars förpliktelser moderföretaget eller ett annat företag som hör till gruppen har ställt säkerhet eller vars förpliktelser ett företag som hör till gruppen har garanterat på något annat sätt.

Vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. ska tillämpas endast om de centrala avtalsvillkoren och avtalsförpliktelseerna fortfarande efterlevs.

Vad som föreskrivs ovan i denna paragraf begränsar inte en persons rätt att vidta en åtgärd om rätten är baserad på någon annan omständighet än en åtgärd i samband med ett tidigt ingripande, en resolutionsåtgärd eller en händelse som har direkt samband med denna.

Vad som föreskrivs i 1—3 mom. tillämpas trots ett avbrott eller en begränsning enligt 8—10 §.

8 §

Befogenhet att skjuta upp genomförandet av avtal

Utöver vad som föreskrivs i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) har verket rätt att skjuta upp fullgörandet av ett instituts avtalade betalnings- eller leveransskyldigheter från och med den dag då en underrättelse om saken ofentliggörs till utgången av ett sådant närmast därpå följande dygn som är en bankdag.

Om en förpliktelse som avses i 1 mom. enligt avtal skulle ha förfallit under uppskovstiden, anses förpliktelsen ha förfallit omedelbart efter utgången av uppskovstiden.

Om fullgörandet av förpliktelser skjuts upp i enlighet med 1 mom. skjuts också motpartens betalnings- och leveransskyldigheter upp för samma tid.

Vad som föreskrivs i 1—3 mom. ska inte tillämpas på

1) garanterade insättningar i enlighet med 5 kap. 8 § i verklagen eller i enlighet med någon annan EES-stats motsvarande lagstiftning,

2) betalnings- och leveransskyldigheter i samband med avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem och på deltagare i sådana system samt motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater och deltagare i dem och inte heller på centrala motparter eller centralbanker,

3) fordringar som omfattas av ersättningsfondens investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster och inte heller på fordringar som omfattas av motsvarande skydd i någon annan EES-stat.

9 §

Befogenhet att begränsa möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande

Verket kan begränsa borgenärers möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande med avseende på ett instituts tillgångar. En sådan begränsning får vara i kraft högst under den uppskovstid som avses i 8 § 1 mom.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte säkerhetsrätt inom avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem och deras deltagare samt motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater och deras deltagare och inte heller centrala motparter och centralbankers säkerhetsrätter som avser tillgångar som ställts som säkerhet eller marginal för ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning.

I sådana fall som avses i 13 kap. 1 § ska verket säkerställa att begränsningar enligt 1 mom. på samma sätt gäller alla de företag som hör till en grupp och är föremål för resolutionsåtgärder.

10 §

Befogenhet att tillfälligt skjuta upp rätten att säga upp eller häva avtal

Verket kan skjuta upp en parts rätt att säga upp eller häva ett avtal som parten ingått med ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning. Ett sådant uppskov får vara gällande högst under den uppskovstid som avses i 8 § 1 mom.

Verket kan skjuta upp en parts rätt att säga upp eller häva ett avtal som parten ingått med ett dotterföretag till ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning, om

1) institutet som har ställts under resolutionsförvaltning har ställt säkerhet för avtalskyldigheterna eller på något annat sätt garanterat fullgörande av skyldigheterna,

2) den avtalsenliga uppsägnings- eller hävningsrätten enbart är grundad på institutets som har ställts under resolutionsförvaltning insolvens eller finansiella ställning, och om

3) institutets som har ställts under resolutionsförvaltning alla tillgångar i och skulder till dotterföretaget som omfattas av avtalet har överförts till och övertagits av, eller får överföras till och övertas av en mottagande enhet, och denna har påtagit eller kan påta sig ansvaret för dem, eller om verket på något annat sätt tillhandahåller ett adekvat skydd för sådana skyldigheter, om befogenheten att överföra tillgångarna och skulderna har utövats eller får utövas i fråga om institutet som har ställts under resolutionsförvaltning.

Ett uppskov som avses i 2 mom. får vara gällande högst under den uppskovstid som avses i 8 § 1 mom. När uppskovstiden går ut bestäms beroende på i vilken stat dotterföretaget har sitt säte.

Vad som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem och på deltagare i systemen, på motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater och på deltagare i systemen och inte heller på centrala motparter och centralbanker.

11 §

Kompletterande bestämmelser om utövande och uppskjutande av rätt att säga upp eller häva avtal

En avtalspart kan öva uppsägnings- eller hävningsrätten enligt 10 § före utgången av den uppskovstid som avses i 1 eller 3 mom. i den paragrafen, om parten från verket har fått ett meddelande om att

1) de rättigheter och skyldigheter som omfattas av avtalet inte överförs till någon annan, eller om att

2) värdet på de skulder som omfattas av avtalet inte skrivs ned i enlighet med 8 kap. 3 § 3 mom.

När verket i enlighet med 10 § 1 eller 2 mom. skjuter upp uppsägnings- eller hävningsrätten och när ett sådant meddelande som avses i 1 mom. i denna paragraf inte har getts, kan rätten efter uppskovstiden, med de begränsningar som avses i 7 §, utövas enligt följande:

1) om de avtalsenliga tillgångarna och skulderna har överförts till en annan person får en motpart utöva rätten i enlighet med avtalsvillkoren endast när det är fråga om en utlösande händelse från den mottagande enhets sida,

2) om de avtalsenliga rättigheterna och skyldigheterna stannar kvar hos institutet och verket inte har skrivit ned värdet på de avtalsenliga rättigheterna och skulderna i enlighet med 8 kap. 3 § 3 mom., får en motpart utöva uppsägnings- eller hävningsrätten i enlighet med avtalsvillkoren omedelbart efter uppskovstiden enligt 8 § 1 mom.

Verket eller Finansinspektionen kan kräva att institutet för en förteckning över avtal som hör till tillämpningsområdet för 10 §.

På yrkande av verket eller Finansinspektionen ska det transaktionsregister som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, till EES-staternas resolutionsmyndigheter och tillsynsansvariga myndigheter lämna den information som myndigheterna behöver för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 81 i den förordningen.

13 kap.

Skyddsåtgärder

1 §

Skyddsåtgärder för aktieägare och borgenärer

Om verket i enlighet med 6 kap. skriver ned skuldernas nominella värde eller ersätter

dem med finansiella instrument som har bättre förmånsrätt, får borgenärerna inte drabbas av större förluster än om institutet skulle ha försatts i likvidation eller konkurs omedelbart före beslutet att ställa institutet under resolutionsförvaltning.

Om verket överför endast en del av institutets rättigheter, tillgångar eller skulder eller minskar den relativa ägarandelen, har de ägare och borgenärer vilkas rättigheter, tillgångar eller skulder inte har överförts eller ägarandelar inte har minskats, rätt till en minst lika stor ersättning som de hade fått om institutet skulle ha försatts i likvidation eller konkurs omedelbart före beslutet att ställa institutet under resolutionsförvaltning.

2 §

Ägares och borgenärs rätt till ersättning

Om det vid en värdering enligt 5 kap. 12 och 13 § fastställs att en aktie- eller andelsägare, en borgenär eller insättningsgarantifonden har fått en mindre ersättning än de skulle ha fått vid institutets likvidation eller konkurs, ska mellanskillnaden betalas i enlighet med EU:s resolutionsförordning.

3 §

Skyddsåtgärder för motparter vid delvis överföring

Skyddsåtgärder enligt denna paragraf och 4—7 § ska tillämpas om verket

1) överför endast en del av ett instituts som har ställts under resolutionsförvaltning, ett tillfälligt institut eller ett egendomsförvaltningsbolags rättigheter, tillgångar eller skulder till en annan enhet, eller

2) utövar befogenheter som avses i 12 kap. 2 § 1 mom. 6 punkten.

Skyddsåtgärder ska användas på följande arrangemang och motparter:

1) finansiell äganderättsöverföring då säkerhet ställs,

2) annan säkerhet än sådan som avses i 1 punkten,

3) kvittning,

4) nettning av förpliktelser,

- 5) emission av täckta obligationer,
- 6) värdepapperisering och andra strukturerade finansiella arrangemang samt finansiella instrument som i väsentlig utsträckning används i skyddssyfte.

På skyddsåtgärder ska tillämpas de begränsningar som avses i 12 kap. 7—11 §. Skyddsåtgärder ska tillämpas oberoende av antal parter, uppkomstgrund eller tillämplig lagstiftning.

4 §

Skydd av arrangemang för finansiell säkerhet, kvittning och nettning

Verket får inte överföra ett instituts tillgångar eller skulder på ett sådant sätt att endast en del av de tillgångar eller skulder som omfattas av den finansiella säkerheten, kvittningen eller nettningen överförs till en annan enhet.

Verket får inte ändra eller avveckla rättigheter, tillgångar eller skulder som är skyddade genom arrangemang som avses i 1 mom., genom att tillämpa kompletterande befogenheter som avses i 12 kap. 2 §.

Rättigheter, tillgångar och skulder är skyddade på det sätt som avses i 1 mom. om parterna i arrangemanget har rätt att kvitta eller netta dem.

Verket får, trots 1 och 2 mom., i syfte att säkerställa tillgången till ersättningsberättigade insättningar

- 1) överföra ersättningsberättigade insättningar som ingår i arrangemang enligt 1 mom., utan att överföra andra rättigheter, tillgångar eller skulder som ingår i samma arrangemang,

- 2) överföra eller avveckla tillgångar och skulder som avses i 1 mom. eller ändra villkoren för dem utan att överföra ersättningsberättigade insättningar.

5 §

Skydd av säkerhetsarrangemang

Verket får inte

- 1) överföra skulder för vilka har ställts säkerhet, utan att säkerheten överförs samtidigt,

- 2) överföra en säkerhet om inte avkastningen på den överförs samtidigt,

- 3) överföra avkastningen på en säkerhet om inte säkerheten överförs samtidigt,

- 4) ändra villkoren för ett säkerhetsarrangemang eller avveckla arrangemanget genom tillämpning av kompletterande befogenheter enligt 12 kap. 2 § på ett sådant sätt att skulden inte längre skulle vara säkrad.

Verket får, trots 1 mom., i syfte att säkerställa tillgången till ersättningsberättigade insättningar

- 1) överföra ersättningsberättigade insättningar som ingår i arrangemang som avses i 1 mom. utan att överföra andra rättigheter, tillgångar eller skulder som ingår i samma arrangemang,

- 2) överföra eller avveckla rättigheter, tillgångar eller skulder som avses i 1 mom. eller ändra villkoren för dem utan att överföra ersättningsberättigade insättningar.

6 §

Skydd av strukturerade finansieringsarrangemang och täckta obligationer

Om ett institut är part i ett strukturerat finansieringsarrangemang får verket inte genomföra en sådan överföring av institutets tillgångar eller skulder som innebär att till en annan enhet överförs endast en del av de tillgångar eller skulder som omfattas av finansieringsarrangemanget. Verket får inte avveckla rättigheter, tillgångar eller skulder som omfattas av finansieringsarrangemanget och inte heller ändra villkoren för dem genom tillämpning av sådana kompletterande befogenheter som avses i 12 kap. 2 §.

Verket får, trots 1 mom., i syfte att säkerställa tillgången till ersättningsberättigade insättningar

- 1) överföra ersättningsberättigade insättningar som ingår i arrangemang som avses i 1 mom. utan att överföra andra tillgångar eller skulder som hör till samma arrangemang,

- 2) överföra eller avveckla tillgångar eller skulder som avses i 1 mom. eller ändra villkoren för dem utan överföring av ersättningsberättigade insättningar.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om strukturerade finansieringsarrangemang ska också tillämpas på täckta obligationer.

7 §

Skydd av handels- och avvecklingssystem vid delvis överföring

Resolutionsåtgärder inverkar inte på sådana avvecklingssystemens funktion som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem och inte heller på tillämpningen av reglerna för dessa avvecklingssystem, om verket

- 1) överför endast en del av institutets tillgångar eller skulder, eller
- 2) tillämpar sådana kompletterande befogenheter som avses i 12 kap. 2 § för hävning av ett avtal eller ändring av villkoren i ett avtal där en part är ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning, eller för att ersätta institutet med den mottagande enheten som avtalspart.

AVDELNING V

KONCERNRESOLUTION SAMT FÖRHÅLLANDE TILL TREDJELÄNDER

14 kap.

Koncernresolution

1 §

Allmänna principer för beslutsfattande och åtgärder

Verket ska ta hänsyn till följande allmänna principer, om ett beslut eller en åtgärd kan få konsekvenser i en eller flera EES-stater:

- 1) beslut ska fattas och åtgärder vidtas effektivt, i rätt tid och vid behov skyndsamt,
- 2) verket, Finansinspektionen, Finlands Bank och övriga myndigheter ska samarbeta med varandra för att beslut ska kunna fattas och åtgärder vidtas på ett samordnat och effektivt sätt,
- 3) myndigheternas roller och uppgifter ska vara tydligt definierade,

4) i samband med beslutsfattandet och åtgärderna ska verket ta hänsyn till intressena i den stat där moder- och dotterföretag har sitt säte samt till den sannolika effekt som ett beslut eller en åtgärd har på den finansiella stabiliteten, samhällsekonomens tillstånd, resolutionsfonden, insättningsgarantifonden och ersättningsfonden för investerare,

5) i samband med beslutsfattandet eller åtgärderna ska verket ta hänsyn till intressena i den värdstat där en betydande filial är etablerad samt till den effekt som ett beslut eller en åtgärd har på den statens finansiella stabilitet,

6) i samband med beslutsfattandet eller åtgärderna ska verket avväga olika EES-staters intressen mot varandra och det ska undvika att en eller flera EES-staters intressen skyddas på ett orättvist sätt,

7) verket ska beakta och i samband med resolutionsåtgärderna följa en resolutionsplan, om det inte gör bedömningen att resolutionens syften effektivare kan uppnås genom sådana åtgärder som inte ingår i resolutionsplanen,

8) verket ska samråda med en EES-stats tillsynsmyndighet för ett moderföretag, ett dotterföretag eller en filial om sådana delar av beslut och åtgärder som kan få konsekvenser för moderföretaget, dotterföretaget eller filialen eller för medlemsstaternas finansiella stabilitet.

2 §

Inrättande av resolutionskollegier

Verket ska inrätta ett resolutionskollegium om verket ansvarar för koncernresolutionen av ett institut och om till gruppen hör ett institut som en behörig myndighet i en annan EES-stat har auktoriserat.

Verket ska inrätta ett resolutionskollegium också i det fall att verket eller resolutionsmyndigheten för något annat institut som hör till gruppen anser att de villkor för resolutionsförvaltning som avses i 4 kap. 1 § är uppfyllda eller om kollegiet ska uppnå enighet om att godkänna eller förkasta resolutionsåtgärder som vidtas av ett tredjeland resolutionsmyndighet och dess hemstat.

Verket behöver inte inrätta ett resolutions-

kollegium om ett annat kollegium eller motsvarande organ sköter de uppgifter som avses i denna paragraf eller i 4 §, och iakttar villkor och procedurbestämmelser som motsvarar vad som föreskrivs i detta kapitel.

3 §

Resolutionskollegiets medlemmar och observatörer

Medlemmar i ett resolutionskollegium är

- 1) verket,
- 2) resolutionsmyndigheten i varje annan EES-stat för ett dotterföretag som hör till gruppen,
- 3) resolutionsmyndigheten i en annan EES-stat för moderföretaget för en grupp,
- 4) resolutionsmyndigheten för en betydande filial som är belägen i en annan EES-stat,
- 5) den för den gruppbaseade tillsynen över ett företag som hör till en grupp i en annan EES-stat ansvariga tillsynsmyndigheten och den behöriga myndigheten, om resolutionsmyndigheten är medlem i kollegiet,
- 6) det behöriga ministeriet i en annan EES-stat, om kollegiemedlemmen inte representerar det behöriga ministeriet,
- 7) den myndighet som är ansvarig för insättningsgarantisystemet i en annan EES-stat, om den statens resolutionsmyndighet är medlem i kollegiet,
- 8) Europeiska bankmyndigheten.

Om den behöriga myndighet som avses i 1 mom. 5 punkten är en annan aktör än en centralbank, kan den behöriga myndigheten representera medlemsstaten i kollegiet tillsammans med en representant för centralbanken.

Europeiska bankmyndigheten har i kollegiet inte sådana uppgifter som avses i 4 § och inte heller rösträtt.

Verket kan inkalla ett tredjelands resolutionsmyndighet som observatör i resolutionskollegiet, om institutet i fråga har ett dotterföretag eller en betydande filial i tredjelandet och om myndigheten enligt verkets bedömning är bunden av motsvarande sekretessförpliktelser som enligt denna lag.

4 §

Resolutionskollegiets uppgifter och verksamhet

Till resolutionskollegiets uppgifter hör informationsutbyte om sådan koncernresolution som berör flera EES-stater. Kollegiet ska också

1) utbyta information om utveckling av koncernresolutionsplaner enligt 2 kap. 5 § för tillämpning av förberedande och förebyggande åtgärder och för utarbetande av koncernresolution,

2) utveckla koncernresolutionsplaner,

3) på det sätt som avses i 3 kap. 2 § bedöma förutsättningarna för avveckling och omorganisering av företag som hör till samma koncern som institutet och för avveckling av koncernförhållandet samt vidta åtgärder för undanröjande av hinder i dessa avseenden,

4) besluta om inrättande av en koncernresolutionsordning enligt 11 § och främja ett avtal om ordningen,

5) överväga tillämpning av sådana minimikrav på koncernnivå som avses i 8 kap.,

6) samordna informationen om koncernresolutionsstrategierna och ordningen,

7) samordna användningen av finansieringsarrangemang som enligt verklagen gäller resolutionsfonden,

8) i enlighet med 8 kap. uppställa gruppbaseade minimikrav för skuldinstrument på dotterbolagsnivå.

Verket är ordförande för kollegiet, om verket enligt 2 § ska inrätta ett resolutionskollegium.

Ordförande för kollegiet

1) fastställer för resolutionskollegiet skriftliga riktlinjer för tillsynssamarbetet, efter samråd med kollegiets övriga medlemmar,

2) organiserar resolutionskollegiets verksamhet,

3) sammankallar resolutionskollegiet och upprättar dagordning för sammanträdena,

4) underrättar resolutionskollegiets övriga medlemmar om planerade sammanträden,

5) beslutar vilka medlemmar och observatörer som ska kallas till resolutionskollegiets sammanträden, med beaktande av ärendenas

betydelse för dem som inkallas från andra medlemsstater och i synnerhet ärendenas eventuella betydelse för den finansiella stabiliteten i respektive medlemsstat,

6) informerar resolutionskollegiets medlemmar om sammanträdenas beslut och resultat,

7) sköter informationen mellan myndigheterna.

Med avvikelse från 3 mom. 5 punkten har en annan EES-stats resolutionsmyndighet rätt att delta i kollegiets sammanträden om det ärende som behandlas gäller ett gruppföretag och har samband med utformningen av ett gemensamt beslut eller med ett institut som hör till gruppen och som är beläget inom myndighetens behörighetsområde.

5 §

Verkets deltagande i ett utländskt resolutionskollegium

Verket deltar i en EES-stats och ett tredjelands resolutionskollegium enligt denna lag, om ett finländskt institut hör till gruppen och är dotterföretag till ett utländskt institut eller om det finländska institutet har en betydande filial i en annan EES-stat.

6 §

Europeiska resolutionskollegier

Om ett institut som är auktoriserat i ett tredjeland har ett dotterföretag eller minst två betydande filialer i en eller flera EES-stater, ska resolutionsmyndigheterna i EES-staterna inrätta ett europeiskt resolutionskollegium.

På verkets skyldighet att inrätta ett europeiskt resolutionskollegium för resolution av dotterföretag och, vid behov, av filialer ska 2—5 § tillämpas. Om instituten inte hör till en grupp ska kollegiemedlemmarna besluta om och utse en ordförande för kollegiet.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. kan EES-staternas resolutionsmyndigheter fatta ett gemensamt beslut om att inte inrätta ett europeiskt resolutionskollegium, om ett annat kollegium eller motsvarande organ sköter de uppgifter som avses i denna paragraf och i

4 § samt iakttar villkor och procedurbestämmelser som motsvarar vad som föreskrivs i detta kapitel.

7 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

Trots vad som föreskrivs i 2—6 § ska vid koncernresolution iakttas artiklarna 5, 18, 29, 31 och 32 i EU:s resolutionsförordning.

8 §

Verkets skyldighet att meddela att resolutionsvillkoren är uppfyllda

Om verket anser att ett finländskt institut som hör till en grupp och för vilket det har inrättats eller ska inrättas ett resolutionskollegium enligt 2 §, eller att institutets moderföretag eller ett företag som hör till samma grupp uppfyller villkoren för resolutionsförvaltning enligt 4 kap., ska verket underrätta resolutionskollegiets övriga medlemmar och Finansinspektionen om

1) ett beslut enligt vilket institutet, dess moderföretag eller ett finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp uppfyller villkoren för resolutionsförvaltning,

2) vilka resolutionsåtgärder verket har för avsikt att tillämpa på institutet, dess moderföretag eller ett finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp eller om ett likvidations- eller konkursförfarande, om verket anser ett sådant vara ett lämpligare förfarande för resolutionen av institutet, dess moderföretag eller ett finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp.

Om verket anser att ett finländskt institut som hör till en sådan grupp för vilken det i en annan EES-stat har inrättats eller ska inrättas ett resolutionskollegium i enlighet med lagstiftningen i den andra EES-staten, eller att institutets moderföretag som är registrerat i Finland eller ett i Finland registrerat finansiellt institut som hör till samma finansiella företagsgrupp uppfyller villkoren för resolutionsförvaltning enligt 4 kap., eller om verket från Finansinspektionen har fått motsvarande meddelande, ska verket ge den myndighet som ansvarar för koncernresolutionen i den

andra EES-staten, den tillsynsmyndighet i den andra EES-staten som ansvarar för tillsynen över gruppen, resolutionskollegiets övriga medlemmar och Finansinspektionen den information som avses i 1 mom.

9 §

En annan EES-stats koncernresolutionsmyndighets svar till verket samt verkets åtgärder

Om en koncernresolutionsmyndighet i en annan EES-stat efter verkets meddelande enligt 8 § 2 mom. och efter samråd med resolutionskollegiets övriga medlemmar meddelar verket att resolutionsvillkoren sannolikt inte är uppfyllda i ett företag som hör till gruppen och som har sitt säte i någon annan EES-stat än Finland, kan verket vidta åtgärder som nämns i dess meddelande.

Om koncernresolutionsmyndigheten i den andra EES-staten efter ett sådant meddelande från verket som avses i 8 § 2 mom. och efter samråd med resolutionskollegiets övriga medlemmar meddelar verket att resolutionsvillkoren sannolikt är uppfyllda i ett företag som hör till gruppen och som har sitt säte i en annan EES-stat än Finland, ska verket invänta ett förslag till koncernresolutionsordning från den andra EES-statens koncernresolutionsmyndighet.

Om den andra EES-statens koncernresolutionsmyndighet inte föreslår en koncernresolutionsordning inom 24 timmar efter att den från verket har fått ett meddelande enligt 8 § 2 mom. och inte heller efter en längre tid som avtalats mellan verket och den andra EES-statens koncernresolutionsmyndighet, får verket vidta de resolutionsåtgärder som avses i underrättelsen eller andra åtgärder som avses i dess meddelande.

Om den andra EES-statens koncernresolutionsmyndighet föreslår en resolutionsordning inom 24 timmar efter att den från verket ha fått ett meddelande enligt 8 § 2 mom. eller efter en längre tid som avtalats mellan verket och den andra EES-statens koncernresolutionsmyndighet, ska verket överväga om det kan godkänna koncernresolutionsordningen samt de föreslagna åtgärderna och förfarandena.

Om verket anser att det inte kan godkänna

en koncernresolutionsordning eller om det avviker från den eller anser att det på institutet, dess moderföretag eller på ett företag som hör till samma grupp, med hänsyn till den finansiella stabiliteten måste tillämpas andra resolutionsåtgärder eller insolvensförfaranden än de som nämns i ordningen, ska verket underrätta resolutionskollegiets övriga medlemmar om sitt beslut och skälen till det, samtidigt som verket informerar dem om de åtgärder som det kommer att vidta. I sin prövning av ärendet ska verket beakta beslutets potentiella effekter på den finansiella stabiliteten i övriga berörda EES-stater samt på övriga företag som hör till gruppen.

Om verket anser att det kan godkänna en koncernresolutionsordning, kan det med övriga EES-staters resolutionsmyndigheter fatta ett gemensamt beslut om godkännande av koncernresolutionsordningen, trots att resolutionsmyndigheterna i en eller flera EES-stater motsätter sig.

10 §

Verkets informationskyldighet och uppgifter när det i egenskap av koncernresolutionsmyndighet bedömer förutsättningarna för resolution av ett institut

Verket ska i egenskap av koncernresolutionsmyndighet, i sådana fall som avses i 8 § 1 mom. eller då det från en annan EES-stats resolutionsmyndighet har fått ett meddelande med information som avses i 8 § 1 mom. om ett institut som är auktoriserat i den andra EES-staten eller om ett företag som hör till samma grupp som institutet, bedöma de sannolika effekter som resolutionsåtgärder eller likvidations- eller konkursförfarande får på gruppen och på de företag som hör till den. Verket ska framför allt bedöma om resolutionsvillkoren är uppfyllda i företag som hör till gruppen och har sitt säte i två eller flera EES-stater.

Om verket efter samråd med resolutionskollegiets övriga medlemmar gör bedömningen att villkoren för resolution sannolikt inte är uppfyllda i företag som hör till gruppen och har säte i två eller flera EES-stater, ska verket underrätta resolutionskollegiets övriga medlemmar om saken.

Om verket efter samråd med resolutionskollegiets övriga medlemmar gör bedömningen att villkoren för resolution sannolikt är uppfyllda i företag som hör till gruppen och har säte i två eller flera EES-stater, ska verket i enlighet med 11 § upprätta en koncernresolutionsordning som det tillställer resolutionskollegiets övriga medlemmar i syfte att nå ett gemensamt beslut om ordningen.

Om upprättandet av en koncernresolutionsordning baseras på en sådan underrättelse från en annan EES-stats resolutionsmyndighet som avses i 1 mom., ska resolutionsordningen tillställas resolutionskollegiets övriga medlemmar inom 24 timmar efter det att underrättelsen från den andra EES-statens resolutionsmyndighet anlände. Tidsfristen kan förlängas genom ett gemensamt beslut av verket och den andra EES-statens resolutionsmyndighet.

Verket kan i samband med resolutionsåtgärder, likvidation eller konkurs upprätta en koncernresolutionsordning, om

- 1) resolutionsåtgärder eller andra åtgärder i moderföretaget visar att något av gruppens institut uppfyller resolutionsvillkoren,
- 2) resolutionsåtgärder eller andra åtgärder i moderföretaget inte längre är tillräckliga för att stabilisera situationen eller inte kommer att leda till ett optimalt resultat,
- 3) en behörig myndighet i en EES-stat gör bedömningen att ett eller flera dotterföretag uppfyller resolutionsvillkoren,
- 4) resolutionsåtgärder eller andra åtgärder på koncernnivå är till nytta för dotterföretagen och förordar att en koncernresolutionsordning upprättas.

11 §

Koncernresolutionsordning som upprättas av verket

I en koncernresolutionsordning ska

- 1) beskrivas vilka resolutionsåtgärder verket kommer att använda på moderföretaget i en grupp och på de övriga företag i gruppen som är registrerade enligt finsk lag, samt de resolutionsåtgärder som övriga EES-staters resolutionsmyndigheter i egenskap av resolutionskollegiets medlemmar borde tillämpa på grupp företag med säte i övriga EES-stater,

2) beskrivas hur resolutionsåtgärderna ska samordnas,

3) ingå en finansieringsplan med beaktande av den koncernresolutionsplan som avses i 2 kap. 6 § samt principerna för fördelning av finansieringsansvaret mellan EES-staternas finansieringssystem i enlighet med 2 kap. 6 § 1 mom. 6 punkten,

4) beaktas och följas en sådan resolutionsplan som avses i 2 kap., om verket inte gör bedömningen att resolutionens syften kan uppnås genom sådana effektivare åtgärder som inte ingår i resolutionsplanen,

5) beaktas beslutets effekter på den finansiella stabiliteten i övriga EES-stater som berörs av koncernresolutionen.

12 §

Godkännande av en koncernresolutionsordning

Verket ska försöka nå ett gemensamt beslut om en koncernresolutionsordning med resolutionsmyndigheterna i de övriga EES-stater där de dotterföretag som hör till en grupp har sitt säte.

Om en eller flera sådana resolutionsmyndigheter i en annan EES-stat som avses i 1 mom. godkänner ett förslag till en koncernresolutionsordning, ska verket med de myndigheterna fatta ett gemensamt beslut om ordningen. Beslutet ska tillämpas på grupp företag som har sitt säte i EES-staten i fråga.

13 §

Finansiering av en koncernresolution

Verket ska innan resolutionsåtgärder vidtas föreslå finansieringsarrangemang för en koncernresolution för övriga EES-staters resolutionsmyndigheter. Finansieringsarrangemangen ska ingå i koncernresolutionsordningen och godkännas i enlighet med 12 §.

Av finansieringsplanen ska framgå

- 1) en värdering enligt 5 kap. av tillgångar och skulder i institut som omfattas av koncernresolutionen,
- 2) de förluster som ska redovisas av varje

institut som hör till gruppen vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas,

3) för varje institut som hör till gruppen de förluster som skulle drabba ägarna och borgenärerna,

4) bidrag som de nationella insättningsgarantifonderna skulle vara skyldiga att lämna i enlighet med 5 kap. 14 § i verklagen,

5) det totala bidraget genom det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden enligt 1 kap. 2 § i verklagen och syftet med och formen för bidraget,

6) grunden för beräkning av det belopp som det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden, för varje institut som hör till gruppen är skyldigt att bidra med för att bygga upp det bidrag som avses i 7 punkten,

7) det belopp som det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden är skyldigt att bidra med till finansieringen av koncernresolutionen,

8) de lånebelopp som det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden, för varje institut som hör till gruppen kommer att ta upp från institut, finansiella institut och övriga tredje parter enligt 3 kap. 8 § i verklagen,

9) tidsfristen för finansiering av koncernresolutionen.

Vid beräkningen av bidraget från det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden ska särskilt beaktas

1) den andel av gruppens riskvägda tillgångar som innehas av institut som omfattas av koncernresolutionen,

2) den andel av gruppens tillgångar som innehas av institut som omfattas av koncernresolutionen,

3) den andel av de förluster som har orsakat koncernresolutionen och som härrör från av Finansinspektionen auktoriserade tillsynsobjekt,

4) medel som enligt finansieringsplanen förväntas användas för att direkt gagna institut som omfattas av koncernresolutionen.

Avkastningen från finansieringsmedlen för koncernresolutionen ska fördelas mellan deltagarna i det nationella finansieringsarrangemanget som motsvarar stabilitetsfonden i enlighet med de bidrag som avses i 2 mom. 7 punkten.

14 §

Särskilda bestämmelser om koncernresolution

Verket ska vidta åtgärder enligt 8—13 § utan obefogat dröjsmål och med vederbörlig hänsyn till hur brådskande situationen är.

Om en koncernresolutionsordning inte kan upprättas i gruppen ska verket bedriva ett nära samarbete med resolutionskollegiets övriga medlemmar och sträva efter att uppnå en samordnad resolutionsstrategi för de institut som är oförmögna eller sannolikt kommer att bli oförmögna att fortsätta med sin verksamhet.

Verket ska ge resolutionskollegiets övriga medlemmar tillräcklig information om åtgärder som det vidtagit med stöd av 8—13 § och om hur resolutionen framskrider.

15 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

Trots vad som föreskrivs i 8—13 § ska i samband med en koncernresolution tillämpas artiklarna 31 och 32 i EU:s resolutionsförordning.

15 kap.

Tredjeländers resolutionsbeslut och tredjeländers filialer

1 §

Tillämpning

Om Finland med ett tredjeland har avtalat om ömsesidigt erkännande av en resolution ska 1—4 § tillämpas.

Om EU har ingått avtal med ett tredjeland ska avtalet tillämpas i stället för bestämmelserna i detta kapitel, till den del som avtalet avviker från dem.

2 §

Erkännande av resolutionsförfaranden i tredjeländer

Om ett europeiskt resolutionskollegium enligt 14 kap. 6 § har inrättats för en kon-

cernresolution, ska verket i egenskap av kollegiemedlem sträva efter att kollegiet fattar ett gemensamt beslut om erkännande av resolutionsförfarandet i ett tredjeland, om ett institut eller moderföretag i tredjelandet

1) har betydande dotterbolag eller filialer i minst två EES-stater,

2) har tillgångar, rättigheter eller skulder i minst två EES-stater och på dem tillämpas lagstiftningen i staterna i fråga.

Verket ska verkställa beslut som avses i 1 mom. enligt finsk lag, om inte något annat följer av 4 §.

Om ett gemensamt beslut enligt 1 mom. inte har fattats eller om ett europeiskt resolutionskollegium inte har inrättats, kan verket erkänna tredjelandets resolutionsförfarande. Verket ska i sitt beslut beakta alla sådana EES-staters intressen där ett tredjelandets institut eller moderföretag bedriver verksamhet. Verket ska beakta också beslutets eventuella inverkan på gruppen i övrigt samt på finansmarknadens stabilitet i EES-staterna i fråga.

3 §

Rätt att vägra erkänna resolutionsförfaranden i tredjeländer

Trots vad som föreskrivs i 2 § 1 mom. får verket vägra erkänna ett europeiskt resolutionskollegiums beslut att erkänna resolutionsförfarandet i ett tredjeland enligt 14 kap. 12 § 2 mom., om

1) tredjelandets resolutionsförfarande skulle ha negativa konsekvenser för finansmarknadens stabilitet i Finland eller någon annan EES-stat,

2) ett separat resolutionsförfarande som avser tredjelandets filial i Finland är behövt för att uppnå ett eller flera av de resolutionsmål som anges i 1 kap. 6 §,

3) tredjelandets resolutionsförfarande skulle leda till att borgenärer, särskilt insättare som har sitt säte i en EES-stat eller vars insättningar betalas i en EES-stat, inte skulle få samma bemötande som borgenärer och insättare i tredjelandet,

4) erkännandet av tredjelandets resolutionsförfarande skulle ha avsevärda konsekvenser för den offentliga ekonomin i Finland, eller om

5) effekterna av ett erkännande av tredjelandets resolutionsförfarande skulle strida mot finsk lagstiftning.

4 §

Genomförande av tredjeländers resolutionsförfaranden

Om ett europeiskt resolutionskollegium eller verket i enlighet med 2 § beslutar erkänna ett tredjelandets resolutionsförfarande, har verket rätt att använda resolutionsverktyg som avses i 7 kap. 2 § och utöva befogenheter som avses i 12 kap.

1) på sådana tillgångar i tredjelandets institut eller moderföretag som är belägna i Finland eller på vilka tillämpas finsk lag,

2) på sådana tillgångar, skulder och rättigheter i en i Finland belägen filial till ett institut i ett tredjeland, på vilka tillämpas finsk lag eller i fråga om vilka gäller krav som är verkställbara i Finland.

Verket kan i situationer som avses i 1 mom.

1) till nya ägare överföra ägandet av ett tredjelandets institut eller moderföretags dotterföretag som är beläget i Finland,

2) utöva befogenheter som avses i 12 kap. 8—10 § i fråga om en person som står i avtalsförhållande till ett tredjelandets institut eller moderföretags i Finland belägna dotterföretag eller filial, om detta är nödvändigt för att genomföra tredjelandets resolutionsförfarande,

3) ogiltigförklara avtalsenliga rättigheter att säga upp eller häva avtal, kräva tidigareläggning av avtalsförpliktelser eller på annat sätt påverka tredjelandets instituts eller moderföretags eller något annat grupp företags avtalsförpliktelser, om den avtalsenliga rättigheten är baserad på användning av resolutionsbefogenheter eller resolutionsverktyg med avseende på tredjelandets institut eller moderföretag genom tredjelandets resolutionsmyndighets försorg eller annars med stöd av tredjelandets resolutionslagstiftning och förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt avtalet alltjämt fullgörs.

Verket kan använda resolutionsbefogenheter och resolutionsverktyg som avses i 8—12 kap. i fråga om ett tredjelandets instituts mo-

derföretag som har sitt säte i Finland, om det är nödvändigt med hänsyn till allmänintresset och om tredjeländets resolutionsmyndighet anser att tredjeländets institut uppfyller resolutionsvillkoren enligt lagstiftningen i landet i fråga. I så fall tillämpas 12 kap. 7 §.

Denna paragraf ska inte tillämpas om ett konkursförfarande som gäller tredjeländets institut pågår i Finland.

5 §

Verkets beslut om resolution av ett tredjelands filial

Verket kan besluta om sådana resolutionsförfaranden som avser en i Finland belägen filial till ett tredjelands institut, då förfarandena inte är baserade på tredjeländets resolutionsförfarande, om det är nödvändigt med hänsyn till allmänintresset och om

1) filialen till tredjeländets institut inte längre uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla villkoren för auktorisation och det kan inte förväntas att filialen genom myndigheternas, tredjeländets eller marknadens åtgärder kommer att uppfylla auktorisationsvillkoren eller att åtgärderna inom rimlig tid kan förhindra att filialen försätts i konkurs,

2) institutet i tredjeländet inte betalar sina skulder till borgenärer inom EES-området eller skulder i anslutning till förpliktelser som ingåtts via filialen när de förfaller till betalning, inget resolutionsförfarande eller sedvanligt insolvensförfarande har inletts eller kommer enligt verkets bedömning att inledas inom rimlig tid i tredjeländet, eller om

3) tredjeländets resolutionsmyndighet har inletts ett resolutionsförfarande som avser institutet i tredjeländet eller har underrättat verket om att den avser att inleda sådant förfarande.

Verket ska i samband med ett beslut som avses i 1 mom., i enlighet med 14 kap. 8 och 9 §, samråda med de resolutionsmyndigheter som deltar i ett europeiskt resolutionskollegium.

När verket i en situation som avses i 1 och 2 mom. vidtar resolutionsåtgärder ska det beakta resolutionens syften enligt 1 kap. 6 § och handla i enlighet med de principer för användning av resolutionsverktyg som föreskrivs i 4 kap. 6 §.

6 §

Samarbete med tredjeländers myndigheter

Trots vad som föreskrivs i artikel 33 i EU:s resolutionsförordning ska verket vid behov avtala om samarbetsarrangemang med myndigheterna i ett tredjeland, om sådant inte nämns i EU-avtal som avses i 1 § 2 mom. Samarbetsarrangemangen får inte vara förpliktande för parterna.

Verket ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om samarbetsarrangemang som avses i 1 mom.

7 §

Information till tredjeländers myndigheter

Verket har rätt att till tredjeländers myndigheter lämna endast information som behövs för utförande av motsvarande resolutionsuppgifter som enligt denna lag. Verket får lämna ut information till tredjeländers myndigheter endast om de är bundna av motsvarande tystnadsplikt som verket.

Verket får inte utan uttryckligt samtycke av den myndighet som lämnat sekretessbelagd information lämna informationen vidare till tredjeländers myndigheter. Informationen får användas endast för ändamål som samtycket avser.

I fråga om utlämnande av personuppgifter ska personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas.

AVDELNING VI

BEGRÄNSNING AV VERKSAMHETEN SAMT SEKRETESS, ÖVERKLAGANDE OCH PÅFÖLJDER

16 kap.

Begränsning av verksamheten

1 §

Beslut om begränsning av verksamheten

Trots vad som föreskrivs någon annanstans i denna lag kan statsrådet, om det på grund av allvarliga internationella störningar på finans-

marknaden eller på grund av åtgärder av andra staters myndigheter är nödvändigt för att trygga stabiliteten och en störningsfri verksamhet på den finländska finansmarknaden eller hos finansmarknadsaktörerna, för högst sex månader

1) begränsa kreditinstitutens, fondbolagens, förvaringsinstitutens, värdepappersföretagens, börsernas, clearingorganisationernas, de centrala motparternas och värdepapperscentralernas koncessionsenliga och regelensamma verksamhet,

2) besluta om begränsningar eller förbud i fråga om de förfaringssätt som ska iakttas på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument och på en multilateral handelsplattform i Finland.

2 §

Beslutsförfarande

Beslut som avses i 1 § fattas vid statsrådets allmänna sammanträde. Finansministeriet ska be Finlands Bank, Finansinspektionen och verket om yttranden innan beslutet fattas, om inte något annat nödvändigtvis följer av ärendets brådskande natur.

3 §

Tillsyn över efterlevnaden av beslut

Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av statsrådsbeslut som fattats med stöd av detta kapitel.

17 kap.

Sekretess och överklagande

1 §

Sekretessplikt

Bestämmelser om sekretess i fråga om information som har samband med verksamhet som regleras i denna lag finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), kreditinstitutslagen och lagen om investeringstjänster.

2 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har verket rätt att trots sekretessbestämmelserna lämna ut information

1) till de myndigheter och personer samt den insättningsgarantifond som avses i 2 och 3 mom.,

2) till tredjeländers myndigheter, personer och insättningsgarantifonder som motsvarar de myndigheter och den insättningsgarantifond som avses i 1 punkten, om myndigheterna är bundna av motsvarande tystnadsplikt som gäller för finländska myndigheter och insättningsgarantifonden,

3) till utländska myndigheter som har till uppgift att delta i ett kreditinstituts likvidations- eller konkursförfarande eller i något annat motsvarande förfarande, om myndigheterna är bundna av motsvarande tystnadsplikt som gäller för finländska myndigheter,

4) till den som på uppdrag av verket utför uppgifter som hör till verkets behörighet,

5) till mottagare som avses i 9 kap., till tillfälliga institut som avses i 10 kap. och till egendomsförvaltningsbolag som avses i 11 kap.

Verket ska underrätta följande myndigheter om beslut som avses i 4 kap. 2 § och om därpå baserade beslut om enskilda resolutionsåtgärder:

- 1) institutet och dess holdingföretag,
- 2) finansministeriet,
- 3) Finansinspektionen,
- 4) Finlands Bank.

Information som avses i 2 mom. ska lämnas ut även till sådana myndigheter och insättningsgarantifonder i EES-stater som motsvarar de som anges i 2 mom. och där ett kreditinstituts moderföretag eller moderföretagets dotterföretag eller en filial till kreditinstitutet eller till ett annat kreditinstitut inom samma grupp är belägna samt, om någon annan myndighet än en myndighet som nämns ovan ansvarar för makrotillsynen i den andra EES-staten, till den andra myndigheten, om mottagaren av informationen är bunden av motsvarande tystnadsplikt som enligt denna lag.

Information som lämnats ut med stöd av denna paragraf får inte utan resolutionsföretagets eller verkets samtycke lämnas vidare till en annan myndighet, person eller insättningsgarantifond än en sådan som avses i 2 och 3 mom.

Till ett meddelande som avses i 2 och 3 mom. ska fogas en kopia av beslut som avses i 4 kap. 2 §.

3 §

Överklagande

Verkets beslut enligt denna lag får överklagas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Verket har rätt att överklaga Helsingfors förvaltningsdomstols beslut genom vilket förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt verkets beslut. Bestämmelser om överklagande finns i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Verket ska tillstålla förvaltningsdomstolen de ekonomiska uppskattningar som verkets beslut är baserade på. Förvaltningsdomstolen ska behandla ärendet skyndsamt.

Om ett beslut som avses i 1 mom. upphävs påverkar detta inte giltigheten av en överlåtelse till en tredje part av tillgångar, rättigheter eller skulder som avses i det upphävda beslutet, om förvärvaren var i god tro vid överlåtelsen.

Till den som lidit skada på grund av ett upphävt beslut ska betalas ersättning av resolutionsfondens medel. Verket fattar på ansökan beslut om utbetalning av ersättning.

Verkets resolutionsbeslut kan verkställas trots att det överklagats, om inte besvärsmyndigheten beslutar något annat.

4 §

Resolutionens inverkan på likvidation, konkurs, företagssanering och temporärt avbrytande av verksamheten

Om ett institut har ställts under resolutionsförvaltning får institutet och företag som hör till samma grupp som institutet inte försättas i likvidation eller konkurs och mot institutet får inte heller inledas saneringsförfarande enligt lagen om företagssanering

(47/1993) eller avbrottsförfarande enligt lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet, om inte verket tagit initiativ till förfarandet och om inte något annat föreskrivs i 3 mom.

En domstol eller myndighet som behandlar en ansökan som avses i 1 mom. ska utan dröjsmål underrätta verket och Finansinspektionen om ansökan eller beredningen av beslutet.

Beslut som avses i 1 mom. får fattas, om verket

1) har meddelat att det inte har för avsikt att vidta resolutionsåtgärder, eller

2) inte har besvarat ett meddelande som avses i 2 mom. inom sju dygn från det att meddelandet sändes.

5 §

Begäran om anstånd med rättegång eller annat rättsligt förfarande

Verket har rätt att be domstolen skjuta upp en rättegång eller ett annat rättsligt förfarande där ett institut som har ställts under resolutionsförvaltning är eller kan bli part, om uppskovet behövs för att resolutionsverktyg ska kunna tillämpas eller resolutionsbefogenheterna fungera effektivt.

18 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och dessutom av 2 kap. 4 § i denna lag om uppgifter som behövs för upprättande av en resolutionsplan och av 4 kap. 1 § 4 mom. om skyldighet att underrätta Finansinspektionen.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen är, utöver de som nämns i 1 mom. i denna paragraf, dessutom de närmare bestämmelserna och föreskrifterna om de bestämmelserna samt förordningar och beslut som kommissionen har antagit med stöd av resolutionsdirektivet.

Påföljdsavgift kan, utöver eller i stället för en påföljdsavgift som påförs en juridisk person, påföras en sådan person i den juridiska personens ledning som har brutit mot sina förpliktelser genom en handling eller försummelse som avses i denna paragraf. Ett villkor för att personen i fråga ska påföras påföljdsavgift är att denne på ett avgörande sätt har bidragit till handlingen eller försummelsen.

2 §

*Påförande och verkställighet av
administrativa påföljder*

I 4 kap. i lagen om Finansinspektionen

Helsingfors den 19 december 2014

föreskrivs om påförande, offentliggörande och verkställighet av administrativa påföljder samt om behandling av ärenden som gäller dem i marknadsdomstolen.

19 kap.

Ikraftträdande

1 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015. Bestämmelserna i 8 kap. 6 § 4—6 mom. ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Finansminister *Antti Rinne*